

Arrest

nr. 297 218 van 17 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat G. GASPART en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 13 juli 2020. Zij kwam in België aan samen met tweede verzoeker, haar toen minderjarige zoon.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoekster een eerste maal op 11 juni 2021. Zij werd tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en haar advocaat was aanwezig.

1.3. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') nam op 19 augustus 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus voor verzoekster. De Raad vernietigde deze beslissing in zijn arrest nr. X van 25 januari 2022.

1.4. Eerste verzoeker, die verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming op 8 februari 2022. Hij is de echtgenoot van verzoekster.

1.5. Het CGVS hoorde eerste verzoeker op 5 oktober 2022. Hij werd tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en zijn advocaat was aanwezig.

1.6. Het CGVS hoorde verzoekster een tweede maal op 6 juli 2022 en organiseerde een gesprek met derde verzoeker op dezelfde datum. In beide gevallen werden zij bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en was hun advocaat aanwezig.

1.7. De commissaris-generaal nam op 22 juni 2023 de bestreden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing genomen voor P. D. C. B. M., verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op [...] oktober 1969 in La Libertad, El Salvador en groeide op in Nuevo Cuzcatlan, La Libertad. Na uw huwelijk met J. M. C. (CGVS [...]; O.V. [...]) verhuisden jullie naar Apopa, San Salvador, waar u ongeveer tien jaar woonde. Omwille van het oplopende bendege geweld in de hoofdstad, besloten jullie opnieuw naar het – toen nog veilige - Nuevo Cuzcatlan te verhuizen. Uw echtgenoot en u hebben drie kinderen, J. A., M. A. en L. M.. U werkte een tijdje in een textielfabriek, waarna u in 2018-2019 brood verkocht op de markt van Santa Tecla. Vanaf jullie verhuis naar Nuevo Cuzcatlan maakte u popussa's die geleverd werden bij particulieren in de buurt. Uw jongste zoon J. (CGVS [...]; O.V. [...]) voetbalde bij een club in Nuevo Cuzcatlan. In sommige teams van tegenstanders voetballen bendeleden. Zij fluisterden tijdens een match soms dreigementen tegen uw zoon of zijn ploeggenoten, waarin zij zeiden dat de verdediging ballen moest doorlaten omdat ze anders familie, vrienden of henzelf zouden aanvallen na de match. U weet niet of uw zoon al dan niet gevolg gaf aan deze dreigementen. De trainer van de ploeg werd hierop aangesproken door u en andere ouders van ploeggenoten, waardoor er besloten werd om niet langer tegen deze teams te voetballen. De trainer contacteerde eveneens de politie, die bij thuismatchen ter plaatse kwam om een oogje in het zeil te houden. Hierdoor verliep alles rustiger en werden de dreigementen nooit omgezet in daden.

In 2018 werd J. aangesproken door een jongen genaamd A., uit de kolonie waar J. mee voetbalde. A. vroeg om renta te gaan innen op de bussen. Nadien vroeg hij het misschien nog 1 of 2 keer, maar dan verdween deze jongen uit de kolonie en dacht u dat de zaak opgelost was. Vanaf februari 2019 werd J. op school of onderweg naar huis aangesproken door bendeleden van de bende 18. Zij riepen hem na en vroegen waar hij naartoe ging of wat hij ging doen. J. voelde zich heel triest en u vroeg zich af of er geen groter probleem was en of ze hem ooit bedreigden, maar uw zoon ontkende dit. Halverwege 2019 vroegen de bendeleden tot driemaal toe aan J. om renta te innen bij buschauffeurs, hetgeen hij weigerde. Waarop de bendeleden zeiden: "wacht maar af, op een gegeven moment ga je het wel moeten doen". J. werd een tiental keer door de bendeleden aangesproken. De bendeleden waren hierbij gewapend. U zocht vanaf het begin van deze problemen naar oplossingen en probeerde J. steeds te begeleiden als hij buitenshuis kwam. Halverwege 2019 bespraken u en uw echtgenoot de problemen en overwogen jullie voor het eerst dat u en J. eventueel naar België konden komen, gezien uw zus, D. L. R. P. (CGVS [...]; O.V. [...]), hier reeds internationale bescherming aanvroeg met haar gezin. In juni 2019 stopte J. met voetballen omdat er steeds minder kinderen zich inschreven omwille van de problemen met bendeleden en ook omdat u hem niet steeds kon vergezellen naar de voetbal. Midden 2019 werd J. voor het laatst aangesproken door bendeleden, u begeleidde hem vanaf dat moment naar school. Hij rondde zijn schooljaar af in november 2019.

Begin februari 2020 besloten u en uw echtgenoot dat u samen met J. het land zouden verlaten. Op 3 februari 2020 haalden jullie jullie paspoorten op. Op 15 februari 2020 kocht uw echtgenoot de vliegtuigtickets, waarop J. en u op 20 februari 2020 op het vliegtuig stapten in El Salvador om via Spanje in België aan te komen op 21 februari 2020. In eerste instantie was het niet uw bedoeling om internationale bescherming aan te vragen, maar om afstand te nemen van het gevaar en werk te zoeken in België. Op

advies van uw zus en een Colombiaanse vriendin diende uw u op 13 juli 2020 alsnog een verzoek om internationale bescherming in in België. Uw minderjarige zoon J. werd als minderjarige ingeschreven op uw bijlage 26. De bendeleden vroegen na jullie vertrek nog enkele keren bij twee klasgenoten naar J.. U vreest bij terugkeer dat J. gerekruteerd zal worden door de bendes.

Op 11 juni 2021 vond uw persoonlijk onderhoud plaats op het Commissariaat-generaal. Op 19 augustus 2021 weigerde het Commissariaat-generaal u de Vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen omtrent de rekruteringspogingen van uw zoon J.. U ging in beroep tegen deze beslissing op 22 september 2021 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Hierop vernietigde de Raad de beslissing van het Commissariaat-generaal op 25 januari 2022. De Raad was van oordeel dat het noodzakelijk was om uw zoon J. te horen, gezien hij de bende problemen meemaakte. De Raad was bovendien van mening dat het CGVS onderzoek had moeten doen naar mogelijke bendeaanwezigheid in uw kolonie/stad. Hierop werd u op 6 juli 2022 opnieuw gehoord op het Commissariaat-generaal. Ook uw zoon, J., werd diezelfde dag uitgenodigd voor een gesprek.

Uw echtgenoot, J. M. C., (CGVS [...]; O.V. [...]) vertelde u dat leden van de bende 18 hem in maart 2021 kwamen vragen naar jullie zoon, J.. U weet niet of dit meermaals gebeurde of eenmalig. De bende was op de hoogte van J.s' verblijf in Europa en ze wilden renta krijgen van uw echtgenoot. Als hij niet betaalde konden ze hem vermoorden. Voor zover u weet, werd uw echtgenoot het laatst aangesproken in maart 2021 en betaalde hij nooit renta. Omwille van deze bedreigingen verliet uw echtgenoot eveneens El Salvador in november 2021. Na wat problemen met de Duitse migratiediensten omwille van een taalbarrière, kwam uw echtgenoot in december 2021 aan in België. Op 8 februari 2022 diende hij hier een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 maart 2022 diende ook uw oudste zoon, M. A. C. P., (CGVS [...]; O.V. [...]) in België een verzoek om internationale bescherming in. Het motief van zijn vertrek uit El Salvador kent u niet precies. Het heeft met bendes en bedreigingen te maken waarvan u vermoedt dat het een probleem is met de partner van uw zoon, J. E. A. D. G. (CGVS [...]; O.V. [...]). Zij diende eveneens een verzoek om internationale bescherming in in België op 4 mei 2022. U denkt dat zij El Salvador verliet omdat zij problemen kende met haar ex-man die deel uit zou maken van een bende. Op 16 juni 2022 kregen M. en J. in België een dochtertje, L. A. G. A..

Uw dochter, L. M. C. P., (CGVS [...]; O.V. [...]), verliet El Salvador in maart 2022 en diende op 5 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Zij werkte in een pandjeshuis in El Salvador. Na het vertrek van uw echtgenoot in november 2021, bleef zij, een alleenstaande moeder, alleen achter in El Salvador, zonder iemand om haar bij te staan. Hierdoor was er een jongen die haar lastigviel. L. was bang dat ze haar of haar dochter zouden vermoorden en besloot eveneens naar België te vluchten.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart en het paspoort van J..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat alle redenen voor het verzoek om internationale bescherming van u en uw echtgenoot gelinkt zijn aan de problemen van jullie jongste zoon, J. A. (CGVS [...], 11 juni 2020, p. 14-21, vanaf nu CGVS I; CGVS [...], persoonlijk onderhoud van 5 oktober 2022, p. 13, vanaf nu CGVS man). Aangezien in het kader van het verzoek van uw zoon de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw zoon werd als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hierna: CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat je er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, jouw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar jouw land. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Je verklaart dat je El Salvador verliet en niet kan terugkeren omdat de bende 18 jou zal vermoorden omdat je niet met hen wilde samenwerken (CGVS [...], p. 12 en 20). Je bent ook bang dat je een van hen zou worden (CGVS, p. 12 en 20). Bovendien ben je ook bang omwille van de noodtoestand in het land (CGVS, p. 20). Verder verlieten jullie El Salvador ook omwille van financiële redenen (CGVS, p. 12).

*Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend.** Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat jouw profiel als jongeman uit een gezin met beperkte financiële middelen en afkomstig uit een zone waar bendeleden actief zijn, op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat jij in jouw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en hierover bleef jij in gebreke.

Uit de door jou geschetste situatie blijkt dat jouw vriend J. jou in september 2018 voor de eerste keer vroeg om mee renta te gaan innen op de bus (CGVS, p. 12). Jij weigerde dit en bleef in de maanden nadien op straat spelen met J. zonder dat hij nog iets zei over de renta (CGVS, p. 14). In februari 2019 vroeg J. jou tot tweemaal toe om mee renta te gaan innen (CGVS, p. 12 en 13-14). Je zei opnieuw dat je dat niet zou doen waarop J. zei dat je er nog eens over moest nadenken en de volgende keer ja moest zeggen (CGVS, p. 14). Na deze pogingen mocht je nog steeds met J. spelen, maar jouw ouders zeiden dat ze een oogje in het zeil zouden houden (CGVS, 12 en 15). In juni 2019 sprak J. jou driemaal aan over de renta waarvan tweemaal met een andere jongen erbij die jij niet kende en die niets zei (CGVS, p. 14-15). De tweede en derde keer dat hij jou die maand aansprak, zei J. dat als je niet zou samenwerken er iets lelijks zou kunnen gebeuren met jou of jouw familie (CGVS, p. 12 en 14). Je zei opnieuw dat je het niet zou doen en mocht vanaf dat moment van je ouders niet meer met J. spelen en je mocht ook niet meer alleen naar buiten gaan (CGVS, p. 12, 15-16). Zonder jou nog opnieuw te benaderen of aan te spreken, verhuisde J. in september of oktober 2019 naar een andere kolonie met zijn gezin (CGVS, p. 17). Je werd tot aan je vertrek uit El Salvador op 21 februari 2020 niet meer aangesproken of benaderd door bendeleden, noch in jouw kolonie, noch aan jouw school, noch op de voetbal (CGVS, p. 17-18).

Uit alle bovenstaande gebeurtenissen kan besloten worden dat jij aangesproken werd door J., waarvan jij vermoedt dat hij bij de bende 18 hoort (CGVS, p. 13), maar dat jij zijn vraag om mee renta te gaan innen tot zes maal toe kon weigeren zonder dat dit leidde tot repercussies. Uit deze situatie blijkt dat J. met deze vraag om renta te innen, naar jouw bereidwilligheid om diensten te verlenen aan de bende, wilde polsen, maar uit het vervolg bleek geenszins dat dit een gedwongen karakter zou hebben. Er kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden van gedwongen rekrutering door de bende 18. Moest de bende 18 jou daadwerkelijk hebben willen rekruteren zouden zij logischerwijze volharden in hun pogingen of hun bedreigingen kracht bij zetten, hetgeen niet gebeurde. Dat jij en je ouders de aansprekingen van J. over de renta zelf ook niet als dermate ernstig beschouwden, blijkt uit jouw verklaring dat jouw ouders pas nadat jij reeds vier keer door J. gevraagd werd om mee renta te gaan innen, de beslissing namen dat jij niet langer met J. mocht omgaan en dat jij begeleid zou worden als je het huis verliet (CGVS, p. 12, 15-16). Toen je later die maand bovendien een vijfde keer werd aangesproken door J., was je toch op je eentje buitenshuis, je ging naar een winkel in de buurt, wat opnieuw niet getuigt van een ernstige vrees ten aanzien van J.. (CGVS, p. 15-16). Het risico dat je J. tegen het lijf zou lopen als je naar een winkel in de buurt ging, was namelijk erg groot, gezien J. in jouw straat woonde (CGVS, p. 13, 15 en 16).

Dat jouw vriend jou enkele keren probeerde te overhalen om mee renta te innen op de bussen, tweemaal inclusief bedreigingen naar jou en je familie, kan echter niet gekwalificeerd worden als dermate ernstig om van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te kunnen spreken.

Uit jouw verklaringen blijkt verder ook dat jij enkel aangesproken werd door J. en dat jij na zijn vertrek uit de kolonie in september of oktober 2019 geen verdere problemen kende of door andere bendeleden aangesproken of benaderd werd (CGVS, p. 16-17). Moest de bende 18 jou daadwerkelijk hebben willen rekruteren, zouden zij logischerwijze ook na het vertrek van J., nog pogingen ondernomen hebben om jou te rekruteren of J.'s eerdere dreigementen kracht bij zetten, hetgeen niet gebeurde. Met het vertrek van J. uit jouw kolonie bleken jouw problemen dan ook opgelost te zijn.

Verder haalde jij nog aan dat er in Nuevo Cuscatlan het grootste geheime kerkhof van El Salvador ontdekt werd (CGVS, p. 20; blauwe map). Deze begraafplaats werd volgens de verzamelde mediaberichten gebruikt door de bende MS-13 en niet door de bende van J., namelijk de bende 18 (zie blauwe map). Hoe dan ook blijkt nergens uit dat deze clandestiene begraafplaats gelinkt kan worden aan jouw verklaarde problemen in El Salvador.

Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat het CGVS geen informatie of berichtgeving vindt over de aanwezigheid van de bende 18 in Nuevo Cuscatlan. Opmerkelijk, daar er over de aanwezigheid van de bende MS-13 in Nuevo Cuscatlan wel dergelijke mediaberichtgeving terug te vinden is (zie blauwe map).

De documenten die je neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jouw paspoort bewijst louter jouw nationaliteit en identiteit die in deze beslissing niet betwist wordt.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat jij louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Jij hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdfreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart

2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Waar je nog op algemene wijze een vrees aanhaalt naar aanleiding van de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador (CGVS, p. 20-21) moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat je het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen je naliét te doen."

Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat er meerdere tegenstrijdigheden zitten in de verklaringen van uw echtgenoot (CGVS [...]) en u aangaande jullie bende problemen in El Salvador. Zo zijn jullie verklaringen over welke bende er actief was in jullie kolonie niet eensluidend. Uw echtgenoot verklaart namelijk dat de bende MS-13 aan de macht was in jullie kolonie (CGVS man, p. 5 en 14). U verklaarde daarentegen dat de bende 18 (CGVS I, p. 5) de controle hadden in uw kolonie en dat de bende MS-13 actief waren in de omgeving van het voetbalveld (CGVS I, p. 16). Verwacht kan worden dat, wanneer de bendes werkelijk een dermate grote impact hebben op de burgers in jullie kolonie (CGVS I, p. 5), jullie coherente verklaringen afleggen over welke bende er al dan niet actief is. Ook uit de COI Focus, Les frontières invisibles établies par les gangs van 22 april 2022 blijkt dat het uiterst belangrijk is voor inwoners van arme wijken om te weten welke bende er actief is in hun wijk (zie blauwe map, p. 14-15). Dat jullie over een dergelijk essentieel element geen gelijklopende verklaringen afleggen, doet reeds afbreuk aan jullie verklaarde problemen met de bendes.

Verder kan er geen geloof gehecht worden aan de bedreigingen van de bende aan het adres van uw echtgenoot, die geleid hebben tot zijn vertrek uit het land. Zo verklaart uw echtgenoot dat hij in maart 2021 bedreigd en afgeperst werd door de bende in El Salvador en dat hij u hiervan onmiddellijk op de hoogte bracht (CGVS man, p. 13 en 20-21). Logischerwijze zou u dan ook reeds gewag maken van de problemen van uw echtgenoot tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS op 11 juni 2021. De protection officer stelde u hier namelijk expliciet de vraag of er na het vertrek van u en J. uit El Salvador nog iets gebeurde met uw gezin of uw familie waarop u antwoordde: "Neen, voor zover ik weet niet. Mijn man zegt toch dat er op familiaal niets meer gebeurde. De situatie ter plaatse blijft wel dezelfde." (CGVS I, p. 21). Dat u op dat moment de bedreigingen aan het adres van uw echtgenoot niet ter sprake bracht, hoewel u

hier volgens uw echtgenoot wel reeds van op de hoogte was, is erg vreemd en ondergraaft de geloofwaardigheid van de bende problemen van uw echtgenoot volledig. Wanneer u vervolgens tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, op 6 juli 2022, gevraagd wordt hoe vaak de bende kwam informeren naar J. bij uw echtgenoot, stelt u dat u dat niet aan hem gevraagd heeft en dat u daarover niet met hem gesproken heeft (CGVS [...], persoonlijk onderhoud van 6 juli 2022, p. 4; vanaf nu CGVS II). Wanneer hierop gevraagd wordt of dat meerdere keren gebeurde, antwoordt u dan weer "Ik kan me inbeelden van wel aangezien hij altijd aan het rijden was en hen om de vijf voet tegen kwam" (CGVS II, p. 4). Dergelijke beperkte en vage antwoorden komen de geloofwaardigheid opnieuw niet ten goede gezien verwacht kan worden dat u enige interesse aan de dag zou leggen betreffende deze bedreigingen en dat u en uw echtgenoot deze uitgebreid bespreken, daar deze volgens jullie verklaringen voortvloeiden uit de problemen van J. en dus de aanleiding vormden voor jullie vertrek uit El Salvador (CGVS II, p. 4; CGVS man, p. 13).

Dat de bedreigingen aan het adres van uw echtgenoot niet aannemelijk zijn, wordt verder bevestigd in de verklaringen die hijzelf hierover aflegde op het CGVS (CGVS man, p. 13-23). Zo is het vooreerst erg vreemd dat de bende uw echtgenoot pas in maart 2021 voor het eerst aansprak over J. en bedreigden (CGVS man, p. 13 en 19). U en J. verlieten namelijk El Salvador reeds in februari 2020 wat het opmerkelijk maakt dat de bende meer dan één jaar lieten verstrijken voordat ze gevolg gaven aan de afgewezen samenwerking van J. (CGVS I, p. 8 en 21). Uw echtgenoot bleef nochtans in jullie huis in El Pajarito wonen, wat het voor de bende gemakkelijk maakte om snel te handelen en vergelding te zoeken (CGVS man, p. 4).

Ook de handelingswijze van de bende is opvallend passief, zo spraken ze uw echtgenoot voor het eerst aan in maart 2021 waarna ze hem een half jaar met rust lieten tot september 2021 (CGVS man, p. 13 en 19). Wanneer hij in september 2021 opnieuw benaderd wordt, vragen ze niet langer om ritjes te doen voor het vervoeren van drugs, wapens en ontvoerde of gedode mensen, maar wel om renta te betalen gezien uw echtgenoot niet inging op hun eerste aanbod (CGVS man, p. 20). In de weken nadien komt er niemand renta opeisen en op 18 november 2021 ontvluchtte uw echtgenoot El Salvador zonder dat de bendes hem in tussentijd nog lastigvielen (CGVS man, p. 13 en 21). Uw echtgenoot verklaart hierover dat hij alles vermeed en niet langer dezelfde straat nam of in de zeer vroege ochtend arriveerde, deze verklaring is echter niet afdoende daar uit zijn eerdere verklaringen bleek dat jullie kolonie slechts uit 1 straat bestaat en de bende steeds postvat aan de ingang en uitgang van deze straat wat het weinig aannemelijk maakt dat uw echtgenoot hen probleemloos kan passeren (CGVS man, p. 4-5 en 21).

Ook na het vertrek van uw echtgenoot uit El Salvador ging de bende niet naar hem informeren bij familie of kennissen wat eveneens opmerkelijk is daar uw dochter en kleindochter nog in jullie huis woonden (CGVS man, p. 3 en 22). Deze eerder passieve modus operandi van de bende maakt het opnieuw niet geloofwaardig dat uw echtgenoot bedreigd werd door de bende in El Salvador. Volledigheidshalve kan hier aan toegevoegd worden dat uw echtgenoot in zijn interview op de DVZ sprak over slechts 1 bendelid dat hem lastig viel (Vragenlijst DVZ [...], punt 3.5) en verklaart hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat ze steeds met twee kwamen (CGVS man, p. 19-20). Dergelijke inconsistente verklaringen ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van de verklaarde problemen die uw echtgenoot kende na jullie vertrek uit El Salvador.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart en het paspoort van J. bevatten louter gegevens omtrent jullie identiteit en nationaliteit die niet in twijfel getrokken wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen voor C. J. M., eerste verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U bent geboren in La Libertad, El Salvador. Na uw huwelijk met B. M. P. (CGVS [...]; O.V. [...]) in 2001 verhuisden jullie naar Apopa, San Salvador. In 2005 verhuisden jullie opnieuw naar de kolonie waar u opgroeide, namelijk E. P. [...] in Nuevo Cuscatlan. Jullie

hebben drie kinderen: M. A. (CGVS [...]; O.V. [...]), L. M. (CGVS [...]; O.V. [...]) en J. A. (CGVS [...]; O.V. [...]). U oefende verschillende jobs uit in El Salvador. U werkte 7 of 8 jaar voor het gemeentebestuur als geluidstechnicus. U bent zelf niet politiek actief. U nam in maart 2020 ontslag omdat er een nieuwe politieke partij de macht kwam en u niet akkoord ging met de manier waarop zij de dingen deden. In mei 2021 ging u aan de slag als chauffeur bij een transportfirma. U moest geldautomaten, stoffen en meubels leveren, zowel in El Salvador als in andere Centraal-Amerikaanse landen.

Begin 2019 waren er twee bendeleden die J. aanspraken en hem vroegen om renta te gaan innen op de bussen. Eén van hen was J., een jongen uit jullie kolonie. Onderweg naar school waren er andere bendeleden van de MS die J. in het oog hielden en hem "El Chino" noemden. Zo probeerden ze een vriendschap af te sluiten met J. om een band te creëren met de bende. Deze toenaderingspogingen tussen de bendeleden en J. onderweg naar school, duurden het hele schooljaar. In augustus 2019 vroeg J. een tweede keer om renta te innen op de bus en bedreigde hij J. dat hij vermist zou kunnen geraken als hij niet luisterde. Hierna begeleidde uw echtgenote of een tante J. naar school. Eind 2019 of begin 2020 verhuisde J. naar een andere gemeente en werd J. niet meer aangesproken door bendeleden.

J. was ook lid van een voetbalschool. Wanneer er matches waren tegen andere steden waren de spelers hiervan bendeleden. Hierdoor vonden er schermutselingen plaats omdat bendeleden intervenieerden tijdens de match. De bendeleden dachten dat zij meer waren dan gewone spelers en zij eisten dat ze goals mochten maken, anders zouden zij de ouders of andere kompanen aanvallen. Ook aan J. werden deze dreigementen geuit. Eind 2019 beslisten jullie dat J. niet langer naar de voetbal mocht gaan.

In januari 2020 zat u samen met uw echtgenote om te kijken hoe jullie J. konden beschermen zodat hij niet gerekruteerd kon worden en om hem te beschermen nadat hij niet inging op de vraag tot samenwerking van de bende. Hierop beslisten jullie dat hij en uw echtgenote het land moesten verlaten. Op 20 februari 2020 verlieten uw echtgenote en J. El Salvador. Via Spanje kwamen ze op 21 februari 2020 aan in België. Op 13 juli 2020 dienden zij in België een verzoek om internationale bescherming in.

In maart 2021 werd u voor de eerste keer bedreigd door de bende MS aan uw huis in E. P.. Ze wisten dat J. het land verlaten had en omdat J. hen geen diensten verleend had, moest u dat nu doen. U zou voor hen ritjes moeten uitvoeren om drugs, wapens of ontvoerden of gedode mensen te vervoeren. U vertelde dit onmiddellijk aan uw echtgenote.

In september 2021 werd u een tweede keer benaderd door de twee zelfde bendeleden. Omdat u niet inging op hun eerste aanbod tot samenwerking eisten ze ditmaal dat u renta zou betalen. Als u deze renta niet zou betalen, zou u dat bekopen met de dood. Vanaf dan nam u uw voorzorgen. U nam niet langer dezelfde route en kwam later naar huis om hen te ontwijken. U ging nu en dan ook eens bij een vriend slapen. In oktober 2021 begon u uw vertrek uit El Salvador te organiseren. Eind oktober stopte u met uw job als chauffeur.

Zonder nog problemen te kennen, reisde u op 18 november 2021 legaal per vliegtuig via Mexico naar Duitsland. Hier werd u gearresteerd door de politie, verplicht om asiel aan te vragen en in een gesloten centrum geplaatst. Nadien werd u verplaatst naar een open centrum. Gezien u familieleden had in België deed u een aanvraag tot overname, waarop u op 22 december 2021 in België aankwam. Op 8 februari 2022 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit El Salvador ging de bende niet opnieuw informeren naar u. Op 19 augustus 2021 weigerde het Commissariaat-generaal de Vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan uw echtgenote omdat er geen geloof gehecht werd aan haar verklaringen omtrent de rekruteringspogingen van jullie zoon J.. Zij ging in beroep tegen deze beslissing op 22 september 2021 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Hierop vernietigde de Raad de beslissing van het Commissariaat-generaal op 25 januari 2022. De Raad was van oordeel dat het noodzakelijk was om jullie zoon J. te horen, gezien hij de bende problemen meemaakte. De Raad was bovendien van mening dat het CGVS onderzoek had moeten doen naar mogelijke bendeaanwezigheid in uw kolonie/stad.

Op 31 maart 2022 diende ook uw oudste zoon, M. A. C. P., (CGVS [...]; O.V. [...]) in België een verzoek om internationale bescherming in. Zijn partner, J. E. A. d. G. (CGVS [...]; O.V. [...]) diende eveneens een verzoek om internationale bescherming in in België op 4 mei 2022. Op 16 juni 2022 kregen M. en J. in België een dochtertje, L. A. G. A..

Uw dochter, L. M. C. P., (CGVS [...]; O.V. [...]), verliet El Salvador in maart 2022 en diende op 5 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw huwelijksakte, een kopie van uw paspoort

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat alle redenen voor het verzoek om internationale bescherming van u en uw echtgenote gelinkt zijn aan de problemen van jullie jongste zoon, J. Alexis (CGVS [...], [...] juni 2020, p. 14-21, vanaf nu CGVS I; CGVS [...], persoonlijk onderhoud van 5 oktober 2022, p. 13, vanaf nu CGVS man). Aangezien in het kader van het verzoek van uw zoon de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw zoon werd als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hierna: CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat je er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, jouw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar jouw land. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Je verklaart dat je El Salvador verliet en niet kan terugkeren omdat de bende 18 jou zal vermoorden omdat je niet met hen wilde samenwerken (CGVS [...], p. 12 en 20). Je bent ook bang dat je een van hen zou worden (CGVS, p. 12 en 20). Bovendien ben je ook bang omwille van de noodtoestand in het land (CGVS, p. 20). Verder verlieten jullie El Salvador ook omwille van financiële redenen (CGVS, p. 12).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met**

de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat jouw profiel als jongeman uit een gezin met beperkte financiële middelen en afkomstig uit een zone waar bendeleden actief zijn, op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat jij in jouw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en hierover bleef jij in gebreke.

Uit de door jou geschetste situatie blijkt dat jouw vriend J. jou in september 2018 voor de eerste keer vroeg om mee renta te gaan innen op de bus (CGVS, p. 12). Jij weigerde dit en bleef in de maanden nadien op straat spelen met J. zonder dat hij nog iets zei over de renta (CGVS, p. 14). In februari 2019 vroeg J. jou tot tweemaal toe om mee renta te gaan innen (CGVS, p. 12 en 13-14). Je zei opnieuw dat je dat niet zou doen waarop J. zei dat je er nog eens over moest nadenken en de volgende keer ja moest zeggen (CGVS, p. 14). Na deze pogingen mocht je nog steeds met J. spelen, maar jouw ouders zeiden dat ze een oogje in het zeil zouden houden (CGVS, 12 en 15). In juni 2019 sprak J. jou driemaal aan over de renta waarvan tweemaal met een andere jongen erbij die jij niet kende en die niets zei (CGVS, p. 14-15). De tweede en derde keer dat hij jou die maand aansprak, zei J. dat als je niet zou samenwerken er iets lelijks zou kunnen gebeuren met jou of jouw familie (CGVS, p. 12 en 14). Je zei opnieuw dat je het niet zou doen en mocht vanaf dat moment van je ouders niet meer met J. spelen en je mocht ook niet meer alleen naar buiten gaan (CGVS, p. 12, 15-16). Zonder jou nog opnieuw te benaderen of aan te spreken, verhuisde J. in september of oktober 2019 naar een andere kolonie met zijn gezin (CGVS, p. 17). Je werd tot aan je vertrek uit El Salvador op 21 februari 2020 niet meer aangesproken of benaderd door bendeleden, noch in jouw kolonie, noch aan jouw school, noch op de voetbal (CGVS, p. 17-18).

Uit alle bovenstaande gebeurtenissen kan besloten worden dat jij aangesproken werd door J., waarvan jij vermoedt dat hij bij de bende 18 hoort (CGVS, p. 13), maar dat jij zijn vraag om mee renta te gaan innen tot zes maal toe kon weigeren zonder dat dit leidde tot repercussies. Uit deze situatie blijkt dat J. met deze vraag om renta te innen, naar jouw bereidwilligheid om diensten te verlenen aan de bende, wilde polsen, maar uit het vervolg bleek geenszins dat dit een gedwongen karakter zou hebben. Er kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden van gedwongen rekrutering door de bende 18. Moest de bende 18 jou daadwerkelijk hebben willen rekruteren zouden zij logischerwijze volharden in hun pogingen of hun bedreigingen kracht bij zetten, hetgeen niet gebeurde. Dat jij en je ouders de aansprekingen van J. over de renta zelf ook niet als dermate ernstig beschouwden, blijkt uit jouw verklaring dat jouw ouders pas nadat jij reeds vier keer door J. gevraagd werd om mee renta te gaan innen, de beslissing namen dat jij niet langer met J. mocht omgaan en dat jij begeleid zou worden als je het huis verliet (CGVS, p. 12, 15-16). Toen je later die maand bovendien een vijfde keer werd aangesproken door J., was je toch op je eentje buitenshuis, je ging naar een winkel in de buurt, wat opnieuw niet getuigt van een ernstige vrees ten aanzien van J.. (CGVS, p. 15-16). Het risico dat je J. tegen het lijf zou lopen als je naar een winkel in de buurt ging, was namelijk erg groot, gezien J. in jouw straat woonde (CGVS, p. 13, 15 en 16).

Dat jouw vriend jou enkele keren probeerde te overhalen om mee renta te innen op de bussen, tweemaal inclusief bedreigingen naar jou en je familie, kan echter niet gekwalificeerd worden als dermate ernstig om van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te kunnen spreken.

Uit jouw verklaringen blijkt verder ook dat jij enkel aangesproken werd door J. en dat jij na zijn vertrek uit de kolonie in september of oktober 2019 geen verdere problemen kende of door andere bendeleden aangesproken of benaderd werd (CGVS, p. 16-17). Moest de bende 18 jou daadwerkelijk hebben willen rekruteren, zouden zij logischerwijze ook na het vertrek van J., nog pogingen ondernomen hebben om jou te rekruteren of J.'s eerdere dreigementen kracht bij zetten, hetgeen niet gebeurde. Met het vertrek van J. uit jouw kolonie bleken jouw problemen dan ook opgelost te zijn.

Verder haalde jij nog aan dat er in Nuevo Cuscatlan het grootste geheime kerkhof van El Salvador ontdekt werd (CGVS, p. 20; blauwe map). Deze begraafplaats werd volgens de verzamelde mediaberichten gebruikt door de bende MS-13 en niet door de bende van J., namelijk de bende 18 (zie blauwe map). Hoe dan ook blijkt nergens uit dat deze clandestiene begraafplaats gelinkt kan worden aan jouw verklaarde problemen in El Salvador.

Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat het CGVS geen informatie of berichtgeving vindt over de aanwezigheid van de bende 18 in Nuevo Cuscatlan. Opmerkelijk, daar er over de aanwezigheid van de bende MS-13 in Nuevo Cuscatlan wel dergelijke mediaberichtgeving terug te vinden is (zie blauwe map).

De documenten die je neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jouw paspoort bewijst louter jouw nationaliteit en identiteit die in deze beslissing niet betwist wordt.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat jij louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Jij hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands

verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Waar je nog op algemene wijze een vrees aanhaalt naar aanleiding van de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador (CGVS, p. 20-21) moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat je het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen je naliét te doen.” Voorts dient nog gewezen op de motivering van de beslissing van uw echtgenote die luidt als volgt:

"Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat er meerdere tegenstrijdigheden zitten in de verklaringen van uw echtgenoot (CGVS [...]) en u aangaande jullie bende problemen in El Salvador. Zo zijn jullie verklaringen over welke bende er actief was in jullie kolonie niet eensluidend. Uw echtgenoot verklaart namelijk dat de bende MS-13 aan de macht was in jullie kolonie (CGVS man, p. 5 en 14). U verklaarde daarentegen dat de bende 18 (CGVS I, p. 5) de controle hadden in uw kolonie en dat de bende MS-13 actief waren in de omgeving van het voetbalveld (CGVS I, p. 16). Verwacht kan worden dat, wanneer de bendes werkelijk een dermate grote impact hebben op de burgers in jullie kolonie (CGVS I, p. 5), jullie coherente verklaringen afleggen over welke bende er al dan niet actief is. Ook uit de COI Focus, Les frontières invisibles établies par les gangs van 22 april 2022 blijkt dat het uiterst belangrijk is voor inwoners van arme wijken om te weten welke bende er actief is in hun wijk (zie blauwe map, p. 14-15). Dat jullie over een dergelijk essentieel element geen gelijklopende verklaringen afleggen, doet reeds afbreuk aan jullie verklaarde problemen met de bendes.

Verder kan er geen geloof gehecht worden aan de bedreigingen van de bende aan het adres van uw echtgenoot, die geleid hebben tot zijn vertrek uit het land.

Zo verklaart uw echtgenoot dat hij in maart 2021 bedreigd en afgeperst werd door de bende in El Salvador en dat hij u hiervan onmiddellijk op de hoogte bracht (CGVS man, p. 13 en 20-21). Logischerwijze zou u dan ook reeds gewag maken van de problemen van uw echtgenoot tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS op 11 juni 2021. De protection officer stelde u hier namelijk expliciet de vraag of er na het vertrek van u en J. uit El Salvador nog iets gebeurde met uw gezin of uw familie waarop u antwoordde: "Nee, voor zover ik weet niet. Mijn man zegt toch dat er op familiaal niets meer gebeurde. De situatie ter plaatse blijft wel dezelfde." (CGVS I, p. 21). Dat u op dat moment de bedreigingen aan het adres van uw echtgenoot niet ter sprake bracht, hoewel u hier volgens uw echtgenoot wel reeds van op de hoogte was, is erg vreemd en ondergraaft de geloofwaardigheid van de bende problemen van uw echtgenoot volledig. Wanneer u vervolgens tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, op 6 juli 2022, gevraagd wordt hoe vaak de bende kwam informeren naar J. bij uw echtgenoot, stelt u dat u dat niet aan hem gevraagd heeft en dat u daarover niet met hem gesproken heeft (CGVS [...], persoonlijk onderhoud van 6 juli 2022, p. 4; vanaf nu CGVS II). Wanneer hierop gevraagd wordt of dat meerdere keren gebeurde, antwoordt u dan weer "Ik kan me inbeelden van wel aangezien hij altijd aan het rijden was en hen om de vijf voet tegen kwam" (CGVS II, p. 4). Dergelijke beperkte en vage antwoorden komen de geloofwaardigheid opnieuw niet ten goede gezien verwacht kan worden dat u enige interesse aan de dag zou leggen betreffende deze bedreigingen en dat u en uw echtgenoot deze uitgebreid bespreken, daar deze volgens jullie verklaringen voortvloeiden uit de problemen van J. en dus de aanleiding vormden voor jullie vertrek uit El Salvador (CGVS II, p. 4; CGVS man, p. 13).

Dat de bedreigingen aan het adres van uw echtgenoot niet aannemelijk zijn, wordt verder bevestigd in de verklaringen die hijzelf hierover aflegde op het CGVS (CGVS man, p. 13-23). Zo is het vooreerst erg vreemd dat de bende uw echtgenoot pas in maart 2021 voor het eerst aansprak over J. en bedreigden (CGVS man, p. 13 en 19). U en J. verlieten namelijk El Salvador reeds in februari 2020 wat het opmerkelijk maakt dat de bende meer dan één jaar lieten verstrijken voordat ze gevolg gaven aan de afgewezen samenwerking van J. (CGVS I, p. 8 en 21). Uw echtgenoot bleef nochtans in jullie huis in El Pajarito wonen, wat het voor de bende gemakkelijk maakte om snel te handelen en vergelding te zoeken (CGVS man, p. 4).

Ook de handelingswijze van de bende is opvallend passief, zo spraken ze uw echtgenoot voor het eerst aan in maart 2021 waarna ze hem een half jaar met rust lieten tot september 2021 (CGVS man, p. 13 en 19). Wanneer hij in september 2021 opnieuw benaderd wordt, vragen ze niet langer om ritjes te doen voor het vervoeren van drugs, wapens en ontvoerde of gedode mensen, maar wel om renta te betalen gezien uw echtgenoot niet inging op hun eerste aanbod (CGVS man, p. 20). In de weken nadien komt er niemand renta opeisen en op 18 november 2021 ontvluchtte uw echtgenoot El Salvador zonder dat de bendes hem in tussentijd nog lastigvielen (CGVS man, p. 13 en 21). Uw echtgenoot verklaart hierover dat hij alles vermeed en niet langer dezelfde straat nam of in de zeer vroege ochtend arriveerde, deze verklaring is echter niet afdoende daar uit zijn eerdere verklaringen bleek dat jullie kolonie slechts uit 1 straat bestaat en de bende steeds postvat aan de ingang en uitgang van deze straat wat het weinig aannemelijk maakt dat uw echtgenoot hen probleemloos kan passeren (CGVS man, p. 4-5 en 21).

Ook na het vertrek van uw echtgenoot uit El Salvador ging de bende niet naar hem informeren bij familie of kennissen wat eveneens opmerkelijk is daar uw dochter en kleindochter nog in jullie huis woonden (CGVS man, p. 3 en 22). Deze eerder passieve modus operandi van de bende maakt het opnieuw niet geloofwaardig dat uw echtgenoot bedreigd werd door de bende in El Salvador. Volledigheidshalve kan

hier aan toegevoegd worden dat uw echtgenoot in zijn interview op de DVZ sprak over slechts 1 bendelid dat hem lastig viel (Vragenlijst DVZ [...], punt 3.5) en verklaart hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat ze steeds met twee kwamen (CGVS man, p. 19-20). Dergelijke inconsistente verklaringen ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van de verklaarde problemen die uw echtgenoot kende na jullie vertrek uit El Salvador.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart en het paspoort van J. bevatten louter gegevens omtrent jullie identiteit en nationaliteit die niet in twijfel getrokken wordt."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen voor C. P. J. A., tweede verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. Jij bent geboren op [...] oktober 2005 in San Salvador en woonde tot je 6 jaar in de kolonie A. de N. C.. Vervolgens groeide je op in Colonia E. B. [...] in Nuevo Cuzcatlan waar je samenwoonde met je ouders, je oudere broer en je oudere zus. In jouw kolonie was de bende 18 actief. Je volgde les aan C. E. A. F. op ongeveer tien minuten wandelen van jouw huis. Jouw school lag op de breuklijn waar niet langer de bende 18, maar de bende MS-13 de controle hadden. Aan jouw school waren er nooit conflicten tussen deze twee rivaliserende bendes.

Jouw kolonie bestaat uit twee straten en telt slechts één ingang en één uitgang. Hier stonden de bendeleden gepositioneerd om te kijken wie er in en uit de kolonie ging. Het waren steeds dezelfde bendeleden die hier postvatten waardoor ze jou wel herkenden en naar jou zwaaiden als je voorbij wandelde. Soms vroegen ze jou ook wel eens hoe het met jou ging.

In september 2018 vroeg J., een vriend uit jouw straat waar je vaak mee speelde, of je met hem renta wilde innen op de bus om zo een centje bij te verdienen. Je zei dat je geen interesse had en J. ging er niet verder op in. Je weet niet of J. daadwerkelijk bij de bende zat. Je vertelde dit aan je moeder waarop ze zei dat je het haar moest zeggen als J. de vraag nogmaals stelde en dat je voorzichtig moest zijn. Jij en J. bleven samen spelen op straat.

In februari 2019 stelde J. jou dezelfde vraag twee keer, je zei opnieuw dat je het niet zou doen. J. zei dat je de volgende keer dat hij de vraag stelde, ja moest zeggen en er nog eens over na moest denken. Je vertelde dit opnieuw aan je ouders waarop zij jou aanraadden om voorzichtiger te zijn. Ze zouden jou ook in het oog houden als je met J. aan het spelen was.

In juni 2019 sprak J. jou drie keer op één maand tijd aan over de renta op de bus. Na de eerste keer zei je moeder dat je niet langer met J. mocht zijn en afstand moest nemen. Als je ergens naartoe wou gaan, zou er altijd iemand met jou meegaan. Jouw mama stopte met werken zodat je evenmin alleen thuis zou zijn en ze jou niet konden ontvoeren of vermoorden. De tweede en derde keer dat je in juni 2019 aangesproken werd, was er ook nog een andere jongen bij J. die je nooit eerder zag. J. zei ditmaal dat als je niet mee renta zou gaan innen, dat er jou of jouw familie iets lelijks zou overkomen, dat ze jullie zouden laten verdwijnen. Je zei J. opnieuw dat je het niet wilde doen. De andere jongen zei niets.

In september of oktober 2019 verhuisde J. naar een andere kolonie samen met zijn moeder en zijn zus. Hij sprak jou tussen juni 2019 en zijn vertrek niet meer aan. In november 2019 liep het schooljaar af. In januari 2020 keerde je niet terug naar school want eind 2019 beslisten jouw ouders dat jij het land moest verlaten zodat jou niets zou overkomen. Op 3 februari 2020 haalden jullie de paspoorten. Op 15 februari 2020 werden de vliegtuigtickets gekocht.

Op 20 februari 2020 verlieten jij en je mama, B. M. P. D. C. (CGVS [...]; O.V. [...]), El Salvador. Op 21 februari 2020 kwamen jullie aan in België. Op 13 juli 2020 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in in België, waarbij jij als minderjarige werd ingeschreven op de bijlage 26.

Tussen het vertrek van J. uit jouw kolonie en jouw vertrek uit El Salvador werd je niet meer aangesproken, noch benaderd door bendeleden.

Ongeveer in mei 2020, drie maanden na het vertrek van jou en je moeder uit El Salvador, spraken bendeleden jouw vader (J. M. C. CGVS [...]; O.V. [...]) aan. Ze wilden weten waar jij was en wanneer je zou terug komen. Hierop vertrok ook jouw vader uit El Salvador. Op 8 februari 2022 diende hij een verzoek om internationale bescherming in in België.

Op 31 maart 2022 diende ook jouw broer M. A. C. P. (CGVS [...]; O.V. [...]) in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 5 april 2022 diende jouw zus L. M. C. P. (CGVS [...]; O.V. [...]) in België een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 augustus 2021 nam het CGVS ten aanzien van jouw moeders' verzoek om internationale bescherming, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de verklaringen die jouw moeder aflegde over de problemen die jij kende met de bendeleden in El Salvador.

Op 25 januari 2022 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) deze beslissing per arrest 267.222. De RvV oordeelde dat het in het kader van een zorgvuldig onderzoek passend is om jou te horen, gelet op het gegeven dat jullie vluchtmotief uitsluitend betrekking heeft op de feiten die jij meemaakte. De RvV was bovendien van oordeel dat het CGVS onvoldoende had nagegaan of jouw moeders verklaringen al dan niet in strijd waren met de beschikbare algemene en specifieke informatie over bendes. Jullie dossier werd opnieuw overgemaakt aan het CGVS en op 6 juli 2022 werd jouw moeder nogmaals uitgenodigd voor een gehoor op het CGVS en ook jij werd op 6 juli 2022 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud.

Ter ondersteuning van jouw verzoek leg jij volgende documenten neer: een kopie van jouw paspoort.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hierna: CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat je er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, jouw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar jouw land. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Je verklaart dat je El Salvador verliet en niet kan terugkeren omdat de bende 18 jou zal vermoorden omdat je niet met hen wilde samenwerken (CGVS [...], p. 12 en 20). Je bent ook bang dat je een van hen zou worden (CGVS, p. 12 en 20). Bovendien ben je ook bang omwille van de noodtoestand in het land (CGVS, p. 20). Verder verlieten jullie El Salvador ook omwille van financiële redenen (CGVS, p. 12).

*Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun*

economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat jouw profiel als jongeman uit een gezin met beperkte financiële middelen en afkomstig uit een zone waar bendeleden actief zijn, op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat jij in jouw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en hierover bleef jij in gebreke.

Uit de door jou geschetste situatie blijkt dat jouw vriend J. jou in september 2018 voor de eerste keer vroeg om mee renta te gaan innen op de bus (CGVS, p. 12). Jij weigerde dit en bleef in de maanden nadien op straat spelen met J. zonder dat hij nog iets zei over de renta (CGVS, p. 14). In februari 2019 vroeg J. jou tot tweemaal toe om mee renta te gaan innen (CGVS, p. 12 en 13-14). Je zei opnieuw dat je dat niet zou doen waarop J. zei dat je er nog eens over moest nadenken en de volgende keer ja moest zeggen (CGVS, p. 14). Na deze pogingen mocht je nog steeds met J. spelen, maar jouw ouders zeiden dat ze een oogje in het zeil zouden houden (CGVS, 12 en 15). In juni 2019 sprak J. jou driemaal aan over de renta waarvan tweemaal met een andere jongen erbij die jij niet kende en die niets zei (CGVS, p. 14-15). De tweede en derde keer dat hij jou die maand aansprak, zei J. dat als je niet zou samenwerken er iets lelijks zou kunnen gebeuren met jou of jouw familie (CGVS, p. 12 en 14). Je zei opnieuw dat je het niet zou doen en mocht vanaf dat moment van je ouders niet meer met J. spelen en je mocht ook niet meer alleen naar buiten gaan (CGVS, p. 12, 15-16). Zonder jou nog opnieuw te benaderen of aan te spreken, verhuisde J. in september of oktober 2019 naar een andere kolonie met zijn gezin (CGVS, p. 17). Je werd tot aan je vertrek uit El Salvador op 21 februari 2020 niet meer aangesproken of benaderd door bendeleden, noch in jouw kolonie, noch aan jouw school, noch op de voetbal (CGVS, p. 17-18).

Uit alle bovenstaande gebeurtenissen kan besloten worden dat jij aangesproken werd door J., waarvan jij vermoedt dat hij bij de bende 18 hoort (CGVS, p. 13), maar dat jij zijn vraag om mee renta te gaan innen tot zes maal toe kon weigeren zonder dat dit leidde tot repercussies. Uit deze situatie blijkt dat J. met deze vraag om renta te innen, naar jouw bereidwilligheid om diensten te verlenen aan de bende, wilde polsen, maar uit het vervolg bleek geenszins dat dit een gedwongen karakter zou hebben. Er kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden van gedwongen rekrutering door de bende 18. Moest de bende 18 jou daadwerkelijk hebben willen rekruteren zouden zij logischerwijze volharden in hun pogingen of hun bedreigingen kracht bij zetten, hetgeen niet gebeurde. Dat jij en je ouders de aansprekingen van J. over de renta zelf ook niet als dermate ernstig beschouwden, blijkt uit jouw verklaring dat jouw ouders pas nadat jij reeds vier keer door J. gevraagd werd om mee renta te gaan innen, de beslissing namen dat jij niet langer met J. mocht omgaan en dat jij begeleid zou worden als je het huis verliet (CGVS, p. 12, 15-16). Toen je later die maand bovendien een vijfde keer werd aangesproken door J., was je toch op je eentje buitenshuis, je ging naar een winkel in de buurt, wat opnieuw niet getuigt van een ernstige vrees ten aanzien van J.. (CGVS, p. 15-16). Het risico dat je J. tegen het lijf zou lopen als je naar een winkel in de buurt ging, was namelijk erg groot, gezien J. in jouw straat woonde (CGVS, p. 13, 15 en 16).

Dat jouw vriend jou enkele keren probeerde te overhalen om mee rente te innen op de bussen, tweemaal inclusief bedreigingen naar jou en je familie, kan echter niet gekwalificeerd worden als dermate ernstig om van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te kunnen spreken.

Uit jouw verklaringen blijkt verder ook dat jij enkel aangesproken werd door J. en dat jij na zijn vertrek uit de kolonie in september of oktober 2019 geen verdere problemen kende of door andere bendeleden aangesproken of benaderd werd (CGVS, p. 16-17). Moest de bende 18 jou daadwerkelijk hebben willen rekruteren, zouden zij logischerwijze ook na het vertrek van J., nog pogingen ondernomen hebben om jou te rekruteren of J.'s eerdere dreigementen kracht bij zetten, hetgeen niet gebeurde. Met het vertrek van J. uit jouw kolonie bleken jouw problemen dan ook opgelost te zijn.

Verder haalde jij nog aan dat er in Nuevo Cuscatlan het grootste geheime kerkhof van El Salvador ontdekt werd (CGVS, p. 20; blauwe map). Deze begraafplaats werd volgens de verzamelde mediaberichten gebruikt door de bende MS-13 en niet door de bende van J., namelijk de bende 18 (zie blauwe map). Hoe dan ook blijkt nergens uit dat deze clandestiene begraafplaats gelinkt kan worden aan jouw verklaarde problemen in El Salvador.

Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat het CGVS geen informatie of berichtgeving vindt over de aanwezigheid van de bende 18 in Nuevo Cuscatlan. Opmerkelijk, daar er over de aanwezigheid van de bende MS-13 in Nuevo Cuscatlan wel dergelijke mediaberichtgeving terug te vinden is (zie blauwe map).

De documenten die je neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jouw paspoort bewijst louter jouw nationaliteit en identiteit die in deze beslissing niet betwist wordt.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat jij louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Jij hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.*

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden.

De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Waar je nog op algemene wijze een vrees aanhaalt naar aanleiding van de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador (CGVS, p. 20-21) moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat je het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen je naliel te doen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 57/6 § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Zij betogen dat tweede verzoeker, verzoekers zoon, geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal om de vluchtelingenstatus en/of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, of weigeren toe te kennen enkel kan uitgeoefend worden als er een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. In het geval van tweede verzoeker overschrijdt de commissaris-generaal zijn bevoegdheden. Zij menen dat zij een belang hebben bij dit middel aangezien de procedure waarborgen voor de aanvrager steeds minder worden bij een tweede en volgende aanvraag. Dat hij nu wordt beschouwd als een persoon die in eigen naam een verzoek indiende, terwijl hij dit nooit heeft gedaan, tast volgens verzoekers zijn rechten in de toekomst aan. Bovendien werd hij nooit gehoord over de motieven van de asielaanvraag conform artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet en werd het persoonlijk onderhoud waarop hij werd uitgenodigd voorgesteld als een uitnodiging als getuige in het verzoek van zijn moeder en niet voor een eigen verzoek. Zijn ouders gaven ook de toestemming om tweede verzoeker te horen als getuige en niet als aanvrager. Verzoekers menen dat om die reden de beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoeker moet worden vernietigd en omdat de beslissingen genomen ten aanzien van verzoekster en eerste verzoeker gemotiveerd worden door te verwijzen naar deze beslissing moeten ook laatstgenoemde beslissingen vernietigd worden, zo betogen zij.

Verzoekers voeren in een tweede middel een beoordelingsfout aan en de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 (hierna 'de Vreemdelingenwet'); artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna 'EVRM'), de formele motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991 alsmede van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen). Zij vatten vooreerst de motieven van de bestreden beslissingen samen en gaan daarna in op de weerlegging van motieven van de bestreden beslissingen. Zij geven eerst een theoretische beschouwing over de principes voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming en de door hen geschonden geachte bepalingen en beginselen en gaan vervolgens in op de geloofwaardigheid van het relaas. Zij wensen vooreerst duidelijkheid te scheppen oer de bende die tweede verzoeker benaderde, namelijk MS en niet de Barrio 18. Zij ontkennen de tegenstrijdigheden in hun opeenvolgende verklaringen hierover niet maar leggen uit dat dit komt omdat verzoekster zich versprak in haar eerste interview en toen zij dit besepte dacht dat de beste oplossing zou zijn om haar verdere verklaringen aan te passen door te stellen dat de bende die haar zoon benaderde Barrio 18 was. Zij wou vermijden dat haar geloofwaardigheid in vraag zou gesteld worden op basis van die eenmalige verspreking. Hoewel dit achteraf weinig rationeel lijkt en *prima facie* niet tegemoet komt aan de verplichting van verzoekers moet er wel begrip voor getoond worden, zo betogen zij. Verzoekster ziet een terugkeer als zeer gevaarlijk en daarom nam zij deze beslissing. Haar vrees dat dit geloofwaardigheid van haar relaas zou kunnen schaden is niet helemaal irrationeel en haar beslissing past in de houding van iemand die voor haar leven vreest en een oplossing zoekt om niet te moeten terugkeren naar het land waar het leven van haar zoon in gevaar is. Deze tegenstrijdigheden moeten daarom niet doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het volledige relaas te meer omdat de commissaris-generaal de meerderheid van de verklaringen van verzoekers wel geloofwaardig achten. De commissaris-generaal twijfelt niet aan de geloofwaardigheid van de contacten tussen bendeleden en tweede verzoeker maar acht de feiten onvoldoende zwaarwichtig. Zij wijzen erop dat tweede verzoeker constant werd aangesproken met de boodschap dat hij de eis tot samenwerking sowieso zou moeten aanvaarden, hij had de ideale leeftijd voor de bende, verzoekers leven in moeilijke

economische omstandigheden, tweede verzoeker vroeg uiteindelijk om niet meer naar school te gaan om de benedeleden te vermijden (notities PO I verzoekster, p. 14) en dat hij zich belaagd en achtervolgd voelde (p. 15) enz.. Verzoekers menen dat de commissaris-generaal een beoordelingsfout maakt wanneer hij afleidt dat tweede verzoeker de eisen van de bende probleemloos kon negeren. Deze conclusie houdt geen rekening met verzoekers verklaringen over de verschillende veiligheidsmaatregelen die zij in die periode namen om het risico zo laag mogelijk te houden. De conclusie dat de benaderingen en eisen van de benedeleden niets meer waren dan een beleefde en vriendelijke uitnodiging gaat lijnrecht in tegen alle informatie die beschikbaar is over de rekruteringsmethode van de bende en de mogelijkheid om niet in te gaan op de eisen van de bendes. Verzoekers citeren vervolgens uit arrest nr. 291 598 van de Raad van 6 juli 2023 over de rekruteringsproblematiek in El Salvador en waarin verwezen wordt naar de COI Focus die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier en stellen dat *“de andere in dit arrest geciteerde landeninformatie, met een actualisatie in december 2022, kan via volgende links teruggevonden worden*

worden :
https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1126858/SLV_CPIN_Gangs.pdf”. Uit de landeninformatie blijkt dat er geen mogelijkheid tot weigering bestaat en dat de bedreigingen door de benedeleden ernstig moeten genomen worden. Zij hebben nog een tijd kunnen leven op hetzelfde adres maar dat neemt niet weg dat zij al in de negatieve aandacht van de bendes zijn gekomen en zij opnieuw gevisieerd kunnen worden in geval van terugkeer. Zij betogen vervolgens dat ook rekening moet worden gehouden met de inhoud van De COI Focus van de verwerende partij over de doelwitten van de arrestaties in de context van de noodtoestand van 31 maart 2023 die aantoont dat derde verzoeker ook een verhoogd risico loopt op een arrestatie door de autoriteiten “...”. Zij besluiten dat tweede verzoeker jong is, uit een gezin met weinig inkomen en een wijk komt die onder de controle is van de bende MS13 en bekend is als de wijk waar de MS13 haar grootste clandestiene begraafplaats heeft en al het doelwit werd van rekrutering door de bende. Hij loopt om al deze redenen een verhoogd risico op willekeurige arrestatie in geval van terugkeer in El Salvador, zo menen zij.

Vervolgens gaan verzoekers in op de objectivering van het risico in geval van terugkeer en de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Zij stellen geloofwaardig te zijn wanneer zij stellen dat zij reeds het slachtoffer waren van de bende en dat de ernst van de incidenten die zij hebben ondergaan in El Salvador en de impact daarvan onmogelijk kan onderschat worden. Aangezien zij reeds slachtoffer waren van de pandilla moet worden vermoed dat deze vervolgingen opnieuw zullen plaatsvinden in geval van terugkeer en dit is des te meer het geval nu de objectieve landeninformatie over de situatie in El Salvador aangeeft dat deze gebeurtenis een groot risico op toekomstige vervolging met zich meebrengt. Zij betogen, onder verwijzing naar de UNHCR Richtlijnen over El Salvador van maart 2016; UN Human Rights Council, *“Report of the Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions on her mission to El Salvador”*, 2018; *“Immigration and Refugee Board of Canada: Issue Paper: El Salvador: Information Gathering Mission Report – Part 1: Gangs in El Salvador and the Situation of Witnesses of Crime and Corruption”*, September 2016 en Human Rights Watch, *“Deported to Danger”*, februari 2020, dat objectieve informatie bevestigt dat personen die reeds individueel eerder problemen met bendes ondervonden en bedreigd werden door bendes, werkelijk een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden zoals afpersing, belemmeringen van de persoonlijke vrijheid of zelfs moord. Zij benadrukken dat ook de rechtspraak van het Hof van Justitie vereist dat een toekomstgericht onderzoek wordt gedaan bij de beoordeling van de nood aan bescherming en dat hetzelfde geldt voor het onderzoek naar het reële risico op ernstige schade. Hoewel een risicoprofiel meestal niet voldoende is om te besluiten dat er een nood is aan internationale bescherming moet dit profiel wel bij de beoordeling worden betrokken in de risicobeoordeling. De jonge leeftijd van de tweede verzoeker is een bijkomend element dat het risico verhoogt, zo betogen verzoekers die ook van oordeel zijn dat hoe hoger het risicoprofiel is, hoe ruimer het voordeel van de twijfel toegepast moet worden, zowel voor de geloofwaardigheid van het relaas als voor de zwaarwichtigheid van de feiten en de waarschijnlijkheid van het risico in geval van terugkeer. Ook het verblijf van verzoekers in het buitenland *an sich* geeft volgens hen aanleiding tot een verhoogd risico om in geval van terugkeer als welvarend te worden beschouwd. Zij besluiten dat zij verschillende kenmerken vertonen op basis waarvan zij als risicopersonen dienen te worden beschouwd in geval van terugkeer naar El Salvador en dat zij voldoende aannemelijk hebben gemaakt een risico op vervolging of ernstige schade te vertonen in geval van terugkeer.

Tenslotte stellen verzoekers dat uit verschillende bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenrechtelijke criminele actoren opereren maar dat zij de voorbije jaren in grote mate gepolitiseerd zijn en als een parallelle autoriteit naast de staat functioneren. Zij zijn zonder twijfel een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, menen verzoekers die er nog op wijzen dat de vervolging die zijn vrezen in wezen geen vervolging om louter economische of criminele redenen is maar wel degelijk een vervolging die het gevolg is van een politieke verzetsdaad ten opzichte van de autoriteit van de bende.

Verzoekers vragen hen te erkennen als vluchtelingen, in ondergeschikte orde hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoekers voegen de bestreden beslissingen en het bewijs dat zij over de juridische tweedelijksbijsand beschikken toe aan het verzoekschrift.

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen is gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om hun verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij

heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Over de aangevoerde schending van artikel 57/6 § 1, 1° van de Vreemdelingenwet

Verzoekers menen dat artikel 57/6 § 1, 1° van de Vreemdelingenwet geschonden is omdat de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen voor derde verzoeker, terwijl derde verzoeker geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Zij menen dat de commissaris-generaal hierdoor zijn bevoegdheid heeft overschreden en dat derde verzoeker een belang heeft bij dit middel aangezien hij nooit werd gehoord over de motieven van zijn verzoek om internationale bescherming conform artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6 § 1, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd : 1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus, in de zin van artikel 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen;”*

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekster samen met haar toen minderjarige zoon in België in februari 2020 is aangekomen en op 13 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Krachtens artikel 57/1 § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt een verzoeker om internationale bescherming *“vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (...) Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”*

Artikel 57/1 § 5 en 6 luidt als volgt:

“§ 5. Indien de verzoeker met toepassing van paragraaf 1, eerste lid een verzoek om internationale bescherming indient namens de minderjarige vreemdeling(en), neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen één beslissing die geldt voor al deze personen. De minderjarige vreemdeling wiens verzoek in toepassing van paragraaf 1, eerste lid, ingediend werd, heeft geen mogelijkheid meer om een afzonderlijke beslissing in zijn hoofde te vragen.

§ 6. In afwijking van paragraaf 5 kan er respectievelijk een afzonderlijke beslissing of een arrest worden genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in hoofde van de in paragraaf 1 bedoelde minderjarige vreemdeling, indien er bijzondere elementen worden vastgesteld door voormelde instanties die een afzonderlijke beslissing noodzakelijk maken.”

In casu is verzoeksters zoon in de loop van de procedure voor de Raad meerderjarig geworden. Hij was nog minderjarig op het ogenblik van het gesprek op het CGVS waarvoor hij werd uitgenodigd. Uit het administratief dossier kan niet blijken dat verzoeksters zoon voor zijn meerderjarigheid in de loop van de procedure gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid voorzien in artikel 57/1 § 2 van de Vreemdelingenwet voor de minderjarige vreemdeling om een verzoek in eigen naam in te dienen. Evenmin heeft verzoeksters zoon nadat hij meerderjarig werd zelf een verzoek om internationale bescherming ingediend. In casu heeft de commissaris-generaal na het vernietigingsarrest van de Raad verzoeksters zoon uitgenodigd voor een gesprek in zijn hoedanigheid als getuige aangezien vooral hij het voorwerp was van de door zijn moeder aangehaalde vervolgingsfeiten, zoals blijkt uit de notities van dit gesprek toegevoegd aan het administratief dossier (notities gesprek tweede verzoeker, p. 3).

Uit het voorgaande volgt dat het verzoek om internationale bescherming ingediend door verzoekster in juli 2020, vermoed wordt mede namens tweede verzoeker te zijn ingediend. Zo hij geen verzoek in eigen naam heeft ingediend, blijkt wel dat namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Artikel 57/1 § 6 van de Vreemdelingenwet voorziet in een uitzondering op de regel dat in dergelijke gevallen de commissaris-generaal één beslissing neemt voor al de personen op wie het in artikel 57/1 bedoelde verzoek om internationale bescherming betrekking heeft. De commissaris-generaal heeft bijgevolg de mogelijkheid om een afzonderlijke beslissing te nemen in hoofde van de minderjarige vreemdeling namens wie een verzoek om internationale bescherming werd ingediend, indien er bijzondere elementen worden vastgesteld die een afzonderlijke beslissing noodzakelijk maken. De wet noch de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 21 november 2017 waarbij artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, definiëren het begrip bijzondere elementen die een afzonderlijke beslissing noodzakelijk maken. Op de datum van de bestreden beslissing, met name 22 juni 2023, was tweede verzoeker nog minderjarig. Tweede verzoeker werd pas op 17 oktober 2023 en dus kort voor de zitting van de Raad meerderjarig. Bijgevolg kon de commissaris-generaal bijgevolg nog toepassing maken van artikel 57/6/1 § 6 van de Vreemdelingenwet. In de beslissing genomen voor tweede verzoeker wordt verwezen naar het vernietigingsarrest van de Raad waarin volgens de commissaris-generaal de Raad

oordeelde dat het in het kader van zorgvuldig onderzoek passend is om hem te horen, *“gelet op het gegeven dat jullie vluchtmotief uitsluitend betrekking heeft op de feiten die jij meemaakte”*. Uit het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal na het vernietigingsarrest van de Raad en het gesprek met tweede verzoeker van oordeel was dat er voldoende elementen aanwezig waren die een afzonderlijke beslissing voor tweede verzoeker noodzaakten. De commissaris-generaal kon bijgevolg ook gebruik maken van de bevoegdheid voorzien in artikel 57/6 § 1, 1° van de Vreemdelingenwet om tweede verzoeker niet te erkennen als vluchteling en te weigeren hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verder stelt de Raad vast dat de brief van 27 juni 2022 van de commissaris-generaal waarbij tweede verzoeker uitgenodigd werd voor een gesprek vermeldt dat hij daartoe wordt uitgenodigd om enkele vragen te stellen die relevant zijn voor het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming in hoofde van zijn moeder. De loutere omstandigheid dat tweede verzoeker niet formeel werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, verhindert niet dat de commissaris-generaal op basis van dit gesprek een afzonderlijke beslissing neemt voor tweede verzoeker conform artikel 57/6/1 § 6 van de Vreemdelingenwet. Niet alleen kan dergelijke voorwaarde niet worden gelezen in de voormelde wetsbepaling, uit de lezing van de notities van dit gesprek blijkt dat hierbij dezelfde procedurele waarborgen werden in acht genomen als de waarborgen die moeten in acht genomen worden bij een persoonlijk onderhoud en dat, zoals reeds vermeld, aan tweede verzoeker duidelijk werd uitgelegd dat de bedoeling van het gesprek was om hem te horen over de vervolgingsfeiten die door zijn moeder, mede namens hem, waren ingeroepen omdat deze feiten voornamelijk met hem te maken hebben. Dat de ouders enkel hun akkoord zouden gegeven hebben voor een gehoor als getuige en niet voor een eigen verzoek, wat overigens niet kan worden afgeleid uit de gegevens van het administratief dossier kan evenmin tot een ander besluit leiden, nu er geen wettelijke bepaling is die het voorafgaandelijk akkoord van de ouders vereist om dergelijk gesprek te organiseren en verzoekers evenmin aanvoeren noch aantonen dat dergelijke handelswijze, mede gelet op de leeftijd van tweede verzoeker op het ogenblik van het gesprek, in strijd zou zijn met het beginsel van het hoger belang van het kind.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat het middel ongegrond is. Verzoekers betoog dat tweede verzoeker belang heeft bij het middel is bijgevolg niet dienstig.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoekers leggen bij de indiening van hun respectievelijke verzoeken om internationale bescherming hun paspoorten en de huwelijksakte van verzoekster en eerste verzoeker neer. De identiteit en Salvadoraanse nationaliteit van verzoekers worden niet betwist door de commissaris-generaal. De commissaris-generaal betwist evenmin dat verzoekers tot voor hun respectievelijke vertrek op 20 februari 2020 en 18 november 2021 in de colonia E.P. in Nuevo Cuscatlan woonden.

6.3. De kern van verzoekers' vluchtrelaas kan worden samengevat als volgt. Volgens de verklaringen van tweede verzoeker vroeg J., een vriend uit de straat waarmee tweede verzoeker vaak speelde, in september 2018 aan tweede verzoeker of hij met hem renta wilde innen op de bus. Tweede verzoeker weigerde dit. Dezelfde vraag werd aan tweede verzoeker tweemaal gesteld door J. in februari 2019 en driemaal in juni 2019. Na de eerste keer in juni 2019 zei verzoekster aan tweede verzoeker dat hij niet langer met J. mocht zijn en afstand moest nemen, verzoekster stopte met werken er moest van dan af altijd iemand met tweede verzoeker meegaan. Bij de tweede en derde keer in juni 2019 zei J., die toen vergezeld was van een andere jongen, aan tweede verzoeker dat als hij niet mee zou gaan zijn familie iets lelijk zou overkomen en ze hen zouden laten verdwijnen. Tweede verzoeker zei aan J. opnieuw dat hij niet wilde meewerken om renta te innen. J. verhuisde in september of oktober 2019 naar een andere colonia en sprak tweede verzoeker tot zijn vertrek uit de colonia niet meer aan. Nadat in november 2019

het schooljaar was afgelopen keerde tweede verzoeker niet meer terug naar school en vertrokken verzoekster en tweede verzoeker op 15 februari 2020 naar België. Tot zijn vertrek uit El Salvador werd tweede verzoeker, na de laatste ontmoeting met J. niet aangesproken of benaderd door bendeleden. Volgens verzoeksters verklaringen werd tweede verzoeker door een jongen genaamd A. in 2018 voor het eerst aangesproken om renta te gaan innen op de bussen, werd hij vanaf februari 2019 op school of onderweg aangesproken door leden van bende 18 en werd hij halverwege 2019 driemaal gevraagd om renta te innen, wat hij telkens weigerde waarop de bendeleden zeiden dat hij het op een gegeven moment zou moeten doen. Verzoekster begeleidde tweede verzoeker vanaf dan naar school en tweede verzoeker stopte met school in november 2019. Zij en tweede verzoekster kwamen daarop in februari 2020 naar België waar verzoeksters zus met haar gezin reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend.

Eerste verzoeker verklaart dat hij na hun vertrek voor het eerst werd bedreigd in maart 2021 door leden van de bende MS aan hun huis waarbij ze hem zeiden dat hij ritten voor hen zou moeten doen om drugs, wapens of gedode mensen te vervoeren omdat J. hen geen diensten verleend had. Hij vertelde dit onmiddellijk aan verzoekster. Eerste verzoeker werd een tweede keer benaderd in september 2021 en eisten ze renta waarop eerste verzoeker voorzorgsmaatregelen nam door een andere route te nemen en later naar huis te komen. Eind oktober 2021 stopte eerste verzoeker als chauffeur bij een transportfirma voor het leveren van geldautomaten, stoffen en meubels en reisde op 18 november 2021 via Mexico naar Duitsland waar hij enkele weken in een gesloten centrum werd geplaatst alvorens in december 2021 naar België te komen en hier op 8 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

6.4. Uit de lezing van de verklaringen van verzoekers blijkt dat de vrees van verzoekster en eerste verzoeker voor de bendes zijn oorsprong vindt in de weigering van tweede verzoeker om in te gaan op de eis van zijn vriend J. om mee renta te gaan innen op de bussen. Zoals reeds aangehaald stelde de Raad in zijn vernietigingsarrest reeds vast dat de vrees voor vervolging ingeroepen door verzoekster volledig is gebaseerd op de feiten die tweede verzoeker verklaart te hebben meegemaakt. De voorgehouden eis van de bende MS 13 aan eerste verzoeker om voor hen als chauffeur op te treden is ook een gevolg van de voormelde weigering van tweede verzoeker om mee renta te gaan innen.

De verzoeken om internationale bescherming hebben dus betrekking op de vrees voor represailles door bendes in El Salvador als gevolg van de weigering van tweede verzoeker om mee te werken met een vriend om renta te innen op de bussen. In de notities van het gesprek met tweede verzoeker leest de Raad dat hij niet weet of J, die twee jaar ouder was dan hij, daadwerkelijk bij de bende zat maar wel dat hij samenkwam met bendeleden. Volgens tweede verzoeker behoorden de bendeleden met wie hij sprak tot de bende 18 (notities gesprek verzoeker, p. 13).

6.4.1. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering. Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en bijzonder ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“Salvador: Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022)). Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR *Guidelines*, p. 35-36; COI Focus 4 juli 2022, p. 19-20).

Verder leest de Raad in de COI Focus, *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022 dat jongeren in door bendes gecontroleerde wijken permanent het risico lopen om gerekruteerd te worden door de bendes, in het bijzonder in de scholen of plaatsen waar jongeren samenkomen, zoals voetbalvelden. Sinds 2003 vinden rekruteringen vooral plaats om tegemoet te komen aan de noden van de bendes, vooral in een context van massale arrestaties dan op verzoek van jongeren zelf. Weigeren om samen te

werken met een bende kan gezien worden als een daad van verzet met mogelijk zeer ernstige represailles, inclusief moord (COI Focus, p. 18). Uit het rapport UK Home Office, *“Country Policy and Information Note. El Salvador: Gangs”*, van december 2022, waarvan de link wordt bijgebracht door verzoekers, blijkt verder dat bendes jongeren soms vanaf de leeftijd van 10 jaar rekruteren, vooral om op uitkijk te staan of om ‘renta’ op te halen. De meeste benedeleden treden tot de bendes toe rond de leeftijd van 15 jaar en het gemiddelde bendelid is rond 25 jaar oud, leeft in een arme buurt en heeft de middelbare school nooit afgemaakt. Het archetype van het getatoeëerde laaggeschoolde bendelid is evenwel niet langer representatief voor benedeleden in El Salvador. Veel benedeleden zijn immers doorgedrongen in diverse lagen en sectoren van de maatschappij en werken als leraren, advocaten, lokale ambtenaren en zelfs politieagenten die de belangen van de bende dienen. Er zijn ook banden tussen bendes en de meeste politieke partijen. Volgens InSight Crime is MS 13 in sommige gevallen actief op zoek naar nieuwe leden die worden gelokt met gemakkelijke toegang tot alcohol of drugs maar in de meeste gevallen is er voor de bende geen reden om actief te rekruteren en is er een constante instroom van rekruten aangetrokken door de reputatie, en het gevoel kwetsbaar te zijn voor de bendes. Verder wordt de Barrio 18 omschreven als kleiner minder georganiseerd als MS-13 ne leiden kunnen vaker zonder toestemming van de hiërarchie binnen de bende overgaan tot afpersing en bedreigingen. Jongeren uit arme gezinnen en jongeren die niet op school zitten zijn het meest kwetsbaar en vatbaar voor rekrutering, maar rekrutering door de bendes lijkt zich niet te beperken tot deze groep jongeren. Volgens een UNSR rapport van 2018 scholen in sommige plaatsen geen veilige plaatsen voor jongeren. Leraren worden er bedreigd, bendes opereren in en rond sommige scholen waar zij kinderen rekruteren en hen inschakelen in criminele activiteiten (UK Home Office, p. 10-12, 26-29, 30-31, 55).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”*; *“Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.). Het louter beantwoorden aan profiel is bijgevolg niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Uit de hierna volgende bespreking blijkt evenwel dat verzoekers er niet in slagen om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade voor tweede verzoeker concreet aannemelijk te maken, rekening houdend met de door hen geschetste context en omstandigheden waarin tweede verzoeker werd benaderd

In de bestreden beslissing genomen voor tweede verzoeker leest de Raad dat de commissaris-generaal niet betwist dat verzoeker werd aangesproken door J. maar dat hij zijn vraag om mee renta te gaan innen tot zes maal toe kon weigeren zonder dat dit tot repercussies leidde. Daarbij wordt op goede gronden het volgende overwogen: *“Uit deze situatie blijkt dat J. met deze vraag om renta te innen, naar jouw bereidwilligheid om diensten te verlenen aan de bende, wilde polsen, maar uit het vervolg bleek geenszins dat dit een gedwongen karakter zou hebben. Er kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden van gedwongen rekrutering door de bende 18. Moest de bende 18 jou daadwerkelijk hebben willen rekruteren zouden zij logischerwijze volharden in hun pogingen of hun bedreigingen kracht bij zetten, hetgeen niet gebeurde. Dat jij en je ouders de aansprekingen van J. over de renta zelf ook niet als dermate ernstig beschouwden, blijkt uit jouw verklaring dat jouw ouders pas nadat jij reeds vier keer door J. gevraagd werd om mee renta te gaan innen, de beslissing namen dat jij niet langer met J. mocht omgaan en dat jij begeleid zou worden als je het huis verliet (CGVS, p. 12, 15-16). Toen je later die maand bovendien een vijfde keer werd aangesproken door J., was je toch op je eentje buitenshuis, je ging naar een winkel in de buurt, wat opnieuw niet getuigt van een ernstige vrees ten aanzien van J.. (CGVS, p. 15-16). Het risico dat je J. tegen het lijf zou lopen als je naar een winkel in de buurt ging, was namelijk erg groot, gezien J. in jouw straat woonde (CGVS, p. 13, 15 en 16). Dat jouw vriend jou enkele keren probeerde te overhalen om mee renta te innen op de bussen, tweemaal inclusief bedreigingen naar jou en je familie, kan echter niet gekwalificeerd worden als dermate ernstig om van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te kunnen spreken. Uit jouw verklaringen blijkt verder ook dat jij enkel aangesproken werd door J. en dat jij na zijn vertrek uit de kolonie in september of oktober 2019 geen verdere problemen kende of door andere benedeleden aangesproken of benaderd werd (CGVS, p. 16-17). Moest de bende 18 jou daadwerkelijk hebben willen rekruteren, zouden zij logischerwijze ook na het vertrek van J., nog pogingen ondernomen hebben om jou te rekruteren of J.’s eerdere dreigementen kracht bij zetten, hetgeen niet gebeurde. Met het vertrek van J. uit jouw kolonie bleken jouw problemen dan ook opgelost te zijn. Verder haalde jij nog aan dat er in Nuevo Cuscatlan het grootste geheime kerkhof van El Salvador ontdekt werd (CGVS, p. 20; blauwe map). Deze begraafplaats werd volgens de verzamelde mediaberichten gebruikt door de bende MS-13 en niet door de bende van J., namelijk de bende 18 (zie blauwe map). Hoe dan ook blijkt nergens uit dat deze*

clandestiene begraafplaats gelinkt kan worden aan jouw verklaarde problemen in El Salvador. Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat het CGVS geen informatie of berichtgeving vindt over de aanwezigheid van de bende 18 in Nuevo Cuscatlan. Opmerkelijk, daar er over de aanwezigheid van de bende MS-13 in Nuevo Cuscatlan wel dergelijke mediaberichtgeving terug te vinden is (zie blauwe map)." De Raad kan slechts vaststellen dat de motieven correct en pertinent zijn en dat deze steun vinden in de verklaringen van derde verzoeker zoals opgetekend tijdens het gesprek op het CGVS en in de objectieve landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier.

Zo kan worden aangenomen dat derde verzoeker verschillende keren werd aangesproken door J. en dat deze laatste volgens derde verzoeker vaak rondhing met bendeleden van bende 18, blijkt uit zijn verklaringen ook dat op zijn herhaalde weigering om mee renta te gaan innen nooit represailles zijn gevolgd. Derde verzoeker verklaart ook niet te weten of J. zelf tot de bende behoorde en nergens is sprake van andere personen die hem zouden hebben aangesproken op zijn weigering om renta te gaan innen of op een andere manier zouden geprobeerd hebben hem te rekruteren of hem anderszins voor criminele activiteiten in te schakelen. Indien kan aangenomen worden dat J., die twee jaar ouder was dan verzoeker die op dat ogenblik ongeveer veertien jaar oud was, hem verschillende keren aanspoorde om samen met hem renta te gaan innen, kan hieruit niet blijken dat zijn weigering om dit te doen hem zeer kwalijk werd genomen en evenmin dat dit kaderde in een strategie van de bende om hem in te lijven. Dit is des te meer het geval nu tweede verzoeker, nadat J. in september of oktober 2019 naar een andere colonia verhuisde, niets meer van J. vernomen had en zelf verklaarde dat ook na diens verhuis hij door niemand meer werd aangesproken op zijn herhaalde weigering om mee renta te innen, terwijl verzoekers in hetzelfde huis in dezelfde colonia bleven wonen ook na de verhuis van J. en verzoekster en tweede verzoeker pas in februari 2020 naar België vertrokken. Indien bendeleden daadwerkelijk uit zouden zijn geweest op represailles tegen tweede verzoeker of zijn ouders of tweede verzoeker hadden willen rekruteren, zou redelijkerwijze verwacht kunnen worden dat zij minstens benaderd zijn geweest door de bendeleden aangezien tweede verzoeker nog tot eind november 2019 naar school ging en ook daarna nog, zij het onder begeleiding, geregeld buiten kwam. De vaststelling dat dit niet gebeurde is een sterke aanwijzing dat tweede verzoeker, ondanks zijn herhaaldelijke weigeringen, niet specifiek werd geviséerd door de bendeleden voor zijn vertrek samen met verzoekster in februari 2020.

De Raad kan aannemen dat, in de Salvadoraanse context, tweede verzoeker zich gelet op de Salvadoraanse context, zeker voor de afkondiging van de noodtoestand in mei 2022 en de massale arrestaties van hoofdzakelijk bendeleden die ermee gepaard ging, onbehaaglijk en zelfs onveilig voelde bij de herhaaldelijke vraag van J. om samen met hem renta te gaan innen, maar de Raad kan slechts vaststellen dat na het vertrek van J. uit de colonia, tweede verzoeker zelf geen enkel gewag maakte van enige vraag, eis of bedreiging vanwege bendeleden omdat hij weigerde renta te gaan innen. De Raad stelt dan ook vast dat de pogingen van J. om hem te overhalen, waarbij hij tweemaal verbale bedreigingen uitte naar tweede verzoeker en zijn familie, onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te worden gekwalificeerd. Verzoeker betwist de beschrijving van de door tweede verzoeker aangehaalde feiten in de bestreden beslissing niet en brengt geen elementen aan op basis waarvan zou kunnen blijken dat deze onterecht als onvoldoende ernstig of zwaarwichtig worden gekwalificeerd. Zij beperken zich in het verzoekschrift tot de stelling dat hij constant werd aangesproken met de eis tot samenwerking, dat hij de ideale leeftijd had voor de bende en dat hij volgens verzoekster uiteindelijk vroeg om niet meer naar school te gaan om de bendeleden te vermijden en dat hij zich belaagd voelde. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen dat hij de vraag tot samenwerking tot zes maal toe kon weigeren zonder enige gevolgen en dat hij en verzoekster na het vertrek van J. op geen enkele wijze meer werden benaderd met betrekking tot zijn weigering tot hun vertrek in februari 2020. Dat de commissaris-generaal een beoordelingsfout heeft gemaakt, zoals verzoekers argumenteren in het verzoekschrift, kan dan ook niet worden bijgetreden.

Volledigheidshalve wijst de Raad er ook op dat waar tweede verzoeker consistent verwijst naar J. als de vriend die hem herhaaldelijk vroeg om samen met hem renta te vragen, verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud steeds verwijst naar A. als de jongen die tweede verzoeker steeds vroeg om met hem samen te werken, wat minstens vragen doet rijzen over de mate waarin zij op de hoogte is van de ervaringen van haar zoon voor hun vertrek uit El Salvador, wat minstens de ernst van verzoeksters vrees en de feiten waarop zij haar beschermingsverzoek baseerde, danig relativeert.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat, gelet op de verklaringen van tweede verzoeker gelezen in het licht van de hoger geciteerde landeninformatie over de modus operandi van bendes in El Salvador, geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kan worden aangenomen omdat de door hem aangevoerde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging dan wel ernstige schade gekwalificeerd te worden.

In de mate dat verzoekster en eerste verzoeker zich op dezelfde vervolgingsfeiten beroepen, kunnen bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat ook voor hen omwille van de herhaalde vragen

tot samenwerking en verbale bedreigingen van J. aan het adres van hun toen minderjarige zoon, tweede verzoeker, geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin kan worden aangenomen.

6.4.2. Voorts stelt de Raad, in navolging van de bestreden beslissingen genomen ten aanzien van verzoekster en eerste verzoeker, verschillende tegenstrijdigheden vast in hun respectievelijke verklaringen over de gebeurtenissen in hun colonia en de bedreigingen die eerste verzoeker zou hebben ondergaan in de periode tussen 20 februari 2020, het ogenblik waarop verzoekster en tweede verzoeker El Salvador verlieten, en 18 november 2021, het ogenblik waarop eerste verzoeker, die tot dan in hun hun bleef wonen, El Salvador verliet.

Hierover wordt in de bestreden beslissingen genomen voor verzoekster en eerste verzoeker vooreerst als volgt gemotiveerd: *“Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat er meerdere tegenstrijdigheden zitten in de verklaringen van uw echtgenoot (CGVS [...]) en u aangaande jullie bende problemen in El Salvador. Zo zijn jullie verklaringen over welke bende er actief was in jullie kolonie niet eensluidend. Uw echtgenoot verklaart namelijk dat de bende MS-13 aan de macht was in jullie kolonie (CGVS man, p. 5 en 14). U verklaarde daarentegen dat de bende 18 (CGVS I, p. 5) de controle hadden in uw kolonie en dat de bende MS-13 actief waren in de omgeving van het voetbalveld (CGVS I, p. 16). Verwacht kan worden dat, wanneer de bendes werkelijk een dermate grote impact hebben op de burgers in jullie kolonie (CGVS I, p. 5), jullie coherente verklaringen afleggen over welke bende er al dan niet actief is. Ook uit de COI Focus, Les frontières invisibles établies par les gangs van 22 april 2022 blijkt dat het uiterst belangrijk is voor inwoners van arme wijken om te weten welke bende er actief is in hun wijk (zie blauwe map, p. 14-15). Dat jullie over een dergelijk essentieel element geen gelijklopende verklaringen afleggen, doet reeds afbreuk aan jullie verklaarde problemen met de bendes.*

De Raad leest in de COI Focus, *“Salvador. Les frontières invisibles établis par les gangs »*, van 22 april 2022, opgesteld op basis van bronnen die dateren van voor de afkondiging van de noodtoestand in El Salvador op 27 maart 2022 (COI Focus, *“Salvador. Situation sécuritaire”*, van 4 juli 2022, p. 8), dat de strijd tussen bendes over territoriale controle de facto grenzen heeft doen ontstaan die de bewegingsvrijheid van de bewoners in bepaalde wijken die onder hun controle staan, beperken (COI Focus, 22 april 2022, p. 5). Het gaat om *“onzichtbare grenzen”* die de bendes toelaten om hun wijken te beschermen tegen indringers en een systeem van afpersing op te zetten gericht op personen die deze grenzen overschrijden. Checkpoints spelen een grote rol in het innen van afpersingsgeld van personen en bedrijven die werden toegelaten om het gebied binnen te komen. Bendes maken ook gebruik van ‘postes’ die op uitkijk staan op strategische plaatsen in de wijk. Deze onzichtbare grenzen zijn ook veranderlijk en kunnen volgens sommige bronnen van de ene op de andere dag veranderen in bepaalde gevallen, maar andere bronnen wijzen er op dat de grenzen van wijken onder controle van MS-13 en Barrio 18 sinds 2018 stabiel zijn gebleven, al komt het voor dat kleine stukken worden veroverd op de rivaliserende bende (COI Focus, p. 11). De beperkingen op de bewegingsvrijheid zijn niet van toepassing op de bendeleden zelf, die ook buiten hun gebied afpersingsgeld kunnen innen bij bijvoorbeeld bedrijven die gelegen zijn in niet-bende gebied. Personen die gewild of ongewild de grenzen van door bende gecontroleerde wijken overschrijden kunnen blootgesteld worden aan diverse sancties gaande van een verbod om het gebied nog langer binnen te komen tot ontvoering en zelfs moord (COI Focus, p. 13). Studies hebben aangetoond dat moeder in door bendes gecontroleerde wijken erop toezien dat hun kinderen de regels opgelegd door de bendes respecteren en de opgelegde beperkingen kunnen het moeilijk maken om in een andere wijk te werken of familie te bezoeken. Desondanks overschrijden duizenden Salvadoranen dagelijks onzichtbare grenzen en het is in de praktijk zeer belangrijk op de hoogte te zijn van waar de officiële of onzichtbare grenzen van de wijken zich bevinden. Salvadoranen hebben ook strategieën ontwikkeld om met deze onzichtbare grenzen om te gaan, zoals het op zich dragen van meerdere identiteitskaarten waarop verschillende adressen uit verschillende wijken staan vermeld om hun band met een bepaalde wijk te kunnen bewijzen (COI Focus, p. 17). Uit dit alles blijkt dat het in het dagelijkse leven voor Salvadoranen belangrijk is te weten welke bende in hun wijk aanwezig is of er controle uitoefent. Verzoekster gaf aan dat bende 18 actief was in hun wijk en dat MS-13 actief was aan het voetbalveld (notities PO I verzoekster, p. 5, 16), terwijl eerste verzoeker aangaf dat MS-13 in hun colonia de controle hadden (notities PO eerste verzoeker, p. 5 en 14). Verzoekster verduidelijkt in het verzoekschrift dat niet Barrio 18 haar zoon benaderde maar MS-13. Hierboven werd er evenwel reeds op gewezen dat tweede verzoeker zelf verklaarde dat hij niet wist of J. bij een bende was maar wel dat hij steeds rondhing met leden van Barrio 18. De vaststelling dat verzoekster en eerste verzoeker geen eenduidige verklaringen afleggen over welke bende de controle had in hun colonia, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van hun verklaringen in zekere mate, nu uit de hoger besproken landeninformatie blijkt dat het voor Salvadoranen essentieel is voor hun dagelijks functioneren om te weten welke bende in hun colonia de plak zwaait. Bovendien kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeksters verklaringen over de bende die haar zoon zou hebben belaagd niet overeenstemmen met de verklaringen van haar

zoon over de connecties die J. had met Barrio 18. Verzoekers betoog dat verzoekster zich versprak in haar allereerste interview door te verwijzen naar Barrio 18 en dat zij dit dan maar volhield omdat zij bang was dat zij ongeloofwaardig zou worden bevonden indien zij dit zou corrigeren, kan niet overtuigen. Dit betoog doet geen afbreuk aan de vaststelling dat haar aangepaste verklaring over de bende die haar zoon belaagde niet strookt met de verklaringen van tweede verzoeker zelf en evenmin aan de vaststelling dat verzoekster tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat haar man door de Barrio 18 werd gevraagd renta te betalen (notities PO II verzoekster, p. 5), terwijl eerste verzoeker verklaarde dat MS-13 in hun colonia overheerste (notities PO eerste verzoeker, p. 5) en hij met hen problemen had. Bovendien verklaarde ook eerste verzoeker, tegenstrijdig met de verklaringen van tweede verzoeker, dat zijn zoon problemen had met bende MS-13 (notities PO eerste verzoeker, p. 14). Uit de lezing van de bestreden beslissingen blijkt niet dat de commissaris-generaal van oordeel is dat de tegenstrijdige verklaringen tussen verzoekster en eerste verzoeker over welke bende de controle had in hun colonia volstaan om tot de ongeloofwaardigheid van hun relaas te besluiten, maar wel dat dit afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun verklaarde problemen met de bende. De Raad stelt vast dat verzoekster nooit gewag heeft gemaakt van bedreigingen of andere problemen die zij persoonlijk zouden hebben gehad vanwege bendes voor haar vertrek uit El Salvador maar haar verzoek uitsluitend baseerde op de hoger besproken problemen van haar zoon. Eerste verzoeker verklaart wel zelf persoonlijk bedreigd te zijn geweest door bendeleden van MS-13. Om de hoger uiteengezette redenen zijn de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen over welke bende in de colonia de controle had en welke hun zoon belaagde reeds een eerste indicatie van de ongeloofwaardigheid van de door eerste verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten voor zijn vertrek uit El Salvador.

Voorts stelt de Raad vast dat ook met betrekking tot de concrete bedreigingen die eerste verzoeker zou hebben ondergaan na het vertrek van zijn echtgenote en minderjarige zoon, met name de vraag om als chauffeur voor de bende te fungeren en om renta te betalen omdat hij aan de eerste vraag geen gehoor zou hebben gegeven, de verklaringen van verzoekster en eerste verzoeker gekenmerkt worden door onderlinge tegenstrijdigheden en ongerijmdheden, die dermate fundamenteel zijn dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen hierover. In de bestreden beslissingen wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Verder kan er geen geloof gehecht worden aan de bedreigingen van de bende aan het adres van uw echtgenoot, die geleid hebben tot zijn vertrek uit het land. Zo verklaart uw echtgenoot dat hij in maart 2021 bedreigd en afgeperst werd door de bende in El Salvador en dat hij u hiervan onmiddellijk op de hoogte bracht (CGVS man, p. 13 en 20-21). Logischerwijze zou u dan ook reeds gewag maken van de problemen van uw echtgenoot tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS op 11 juni 2021. De protection officer stelde u hier namelijk expliciet de vraag of er na het vertrek van u en J. uit El Salvador nog iets gebeurde met uw gezin of uw familie waarop u antwoordde: “Neen, voor zover ik weet niet. Mijn man zegt toch dat er op familiaal niets meer gebeurde. De situatie ter plaatse blijft wel dezelfde.” (CGVS I, p. 21). Dat u op dat moment de bedreigingen aan het adres van uw echtgenoot niet ter sprake bracht, hoewel u hier volgens uw echtgenoot wel reeds van op de hoogte was, is erg vreemd en ondergraaft de geloofwaardigheid van de bende problemen van uw echtgenoot volledig. Wanneer u vervolgens tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, op 6 juli 2022, gevraagd wordt hoe vaak de bende kwam informeren naar J. bij uw echtgenoot, stelt u dat u dat niet aan hem gevraagd heeft en dat u daarover niet met hem gesproken heeft (CGVS [...], persoonlijk onderhoud van 6 juli 2022, p. 4; vanaf nu CGVS II). Wanneer hierop gevraagd wordt of dat meerdere keren gebeurde, antwoordt u dan weer “Ik kan me inbeelden van wel aangezien hij altijd aan het rijden was en hen om de vijf voet tegen kwam” (CGVS II, p. 4). Dergelijke beperkte en vage antwoorden komen de geloofwaardigheid opnieuw niet ten goede gezien verwacht kan worden dat u enige interesse aan de dag zou leggen betreffende deze bedreigingen en dat u en uw echtgenoot deze uitgebreid bespreken, daar deze volgens jullie verklaringen voortvloeiden uit de problemen van J. en dus de aanleiding vormden voor jullie vertrek uit El Salvador (CGVS II, p. 4; CGVS man, p. 13). Dat de bedreigingen aan het adres van uw echtgenoot niet aannemelijk zijn, wordt verder bevestigd in de verklaringen die hijzelf hierover aflegde op het CGVS (CGVS man, p. 13-23). Zo is het vooreerst erg vreemd dat de bende uw echtgenoot pas in maart 2021 voor het eerst aansprak over J. en bedreigden (CGVS man, p. 13 en 19). U en J. verlieten namelijk El Salvador reeds in februari 2020 wat het opmerkelijk maakt dat de bende meer dan één jaar lieten verstrijken voordat ze gevolg gaven aan de afgewezen samenwerking van J. (CGVS I, p. 8 en 21). Uw echtgenoot bleef nochtans in jullie huis in El Pajarito wonen, wat het voor de bende gemakkelijk maakte om snel te handelen en vergelding te zoeken (CGVS man, p. 4). Ook de handelingswijze van de bende is opvallend passief, zo spraken ze uw echtgenoot voor het eerst aan in maart 2021 waarna ze hem een half jaar met rust lieten tot september 2021 (CGVS man, p. 13 en 19). Wanneer hij in september 2021 opnieuw benaderd wordt, vragen ze niet langer om ritjes te doen voor het vervoeren van drugs, wapens en ontvoerde of gedode mensen, maar wel om renta te betalen gezien uw echtgenoot niet inging op hun eerste aanbod (CGVS man, p. 20). In de weken nadien komt er niemand renta opeisen en op 18 november 2021 ontvluchtte uw echtgenoot El Salvador zonder dat de bendes hem in tussentijd nog*

lastigvielen (CGVS man, p. 13 en 21). Uw echtgenoot verklaart hierover dat hij alles vermeed en niet langer dezelfde straat nam of in de zeer vroege ochtend arriveerde, deze verklaring is echter niet afdoende daar uit zijn eerdere verklaringen bleek dat jullie kolonie slechts uit 1 straat bestaat en de bende steeds postvat aan de ingang en uitgang van deze straat wat het weinig aannemelijk maakt dat uw echtgenoot hen probleemloos kan passeren (CGVS man, p. 4-5 en 21). Ook na het vertrek van uw echtgenoot uit El Salvador ging de bende niet naar hem informeren bij familie of kennissen wat eveneens opmerkelijk is daar uw dochter en kleindochter nog in jullie huis woonden (CGVS man, p. 3 en 22). Deze eerder passieve modus operandi van de bende maakt het opnieuw niet geloofwaardig dat uw echtgenoot bedreigd werd door de bende in El Salvador. Volledigheidshalve kan hier aan toegevoegd worden dat uw echtgenoot in zijn interview op de DVZ sprak over slechts 1 bendelid dat hem lastig viel (Vragenlijst DVZ [...], punt 3.5) en verklaart hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat ze steeds met twee kwamen (CGVS man, p. 19-20). Dergelijke inconsistente verklaringen ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van de verklaarde problemen die uw echtgenoot kende na jullie vertrek uit El Salvador.” De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers geen enkele poging ondernemen om deze motieven, die correct en pertinent zijn en steun vinden in hun verklaringen en de door de commissaris-generaal aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie zoals ook hierboven besproken. Het komt aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen wat zij in het geheel niet doen. Deze motieven worden dan ook onverkort overgenomen door de Raad.

In acht genomen het geheel van verzoekers' verklaringen en de door hen neergelegde documenten beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie besluit de Raad dat voor derde verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin kan worden aangenomen omdat de door hem aangevoerde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging dan wel ernstige schade gekwalificeerd te worden en dat verzoekers de door eerste verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten die zich zouden hebben voorgedaan in de periode tussen 20 februari 2020, het ogenblik waarop verzoekster en tweede verzoeker El Salvador verlieten, en 18 november 2021, toen eerste verzoeker El Salvador verliet, niet aannemelijk maken omdat hun verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

Bijgevolg is verzoekers' betoog dat zij in de negatieve aandacht van de bendes zijn gekomen en dat zij daardoor in geval van terugkeer een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te kennen met de bendes niet dienstig. Hetzelfde geldt voor verzoekers' betoog inzake de nexus met de vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie.

6.5. Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij hebben verbleven. Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bendegeweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden gevisieerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer. Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar algemene informatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet concreet worden aangetoond.

Verzoekers slagen hier niet in nu de herhaalde weigeringen van tweede verzoeker om in te gaan op de vraag van J. om samen renta te innen geen enkel gevolg heeft gehad en zij hierdoor evenmin in de negatieve aandacht van de bendes waren gekomen en de door eerste verzoeker aangehaalde feiten niet geloofwaardig zijn bevonden. Er blijkt niet dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador omwille van de vragen van J., die al geruime tijd voor het vertrek van verzoekster en tweede verzoeker naar een andere colonia is verhuisd, een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden. Het feit

dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielpprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. De loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoekers een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Ook bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de objectieve landeninformatie, laat niet toe te besluiten dat verzoekers ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Waar verzoekers zich in het verzoekschrift nog beroepen op het risico dat derde verzoeker als jonge man uit een gezin met weinig inkomen in een wijk onder controle van MS-13 loopt om het slachtoffer te worden van willekeurige arrestatie in het kader van de maatregelen genomen door de overheid na het afkondigen van de noodtoestand in El Salvador, stelt de Raad het volgende vast. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de afkondigen van de noodtoestand in El Salvador op 27 maart 2022 gepaard is gegaan met draconische maatregelen tegen de bendes waarbij tienduizenden personen werden gearresteerd. De Salvadoraanse autoriteiten hebben op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Daarbij werden vooral in een eerste fase tot september 2022 dagelijkse arrestatie quota vooropgesteld die mede bedoeld waren om het beeld te scheppen dat de operatie succesvol was en waarbij de richtlijn was om een bepaald aantal mensen te arresteren ongeacht of het om medewerkers van bendes ging. Veel jonge mannen zijn gearresteerd op basis van hun voorkomen en afkomst uit een marginaal en sociaal achtergesteld milieu en in veel gevallen volstaat een louter veronderstelde link met een bendelid om gearresteerd te worden. Hoewel er veel onschuldige personen werden opgepakt is ook een groot aantal bendeleden gearresteerd, al konden veel sleutelfiguren binnen de voornaamste bendes Barrio 18 en MS-13 tijdig de dans konden ontspringen (zie COI Focus, *“Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence”*, 31 mars 2023).

Uit verzoekers' verklaringen kan niet blijken dat zij banden hebben of hadden met bendeleden en dat tweede verzoeker in tegendeel pogingen van een voormalige vriend om deel te nemen aan bendepraktijken steeds zonder gevolgen heeft kunnen afwimpelen. In zoverre verzoekers aanvoeren dat tweede verzoeker afkomstig is uit een gezin met weinig financiële middelen, kan de Raad slechts vaststellen dat zowel verzoekster als eerste verzoeker voor hun vertrek uit El Salvador werkten en dat zij ook voldoende middelen hadden om met het vliegtuig naar België te reizen. Er kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen dat tweede verzoeker een vergelijkbaar profiel heeft als de jonge mannen die zeker in de eerste fase van de noodtoestand het slachtoffer zijn geworden van willekeurige arrestaties. Hoe dan ook kan uit de beschikbare landeninformatie niet blijken dat elke jonge man uit een wijk die door een bende werd gecontroleerd, actueel een risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurige arrestatie. Het volstaat niet voor verzoekers om op algemene wijze te verwijzen naar landeninformatie inzake de noodtoestand en het profiel van tweede verzoeker om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade concreet aannemelijk te maken.

6.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekers geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

7.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

7.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bende gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus; *“Salvador. Situation Sécuritaire”*, 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus, *Salvador. Situation Sécuritaire*, 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

In het kader van de noodtoestand, kan behoudens het hoger gestelde nog worden vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het geweld dat de situatie in El Salvador kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

8. Met betrekking tot de door verzoekers ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissingen. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen zowel in rechte als in feite gemotiveerd zijn. Uit het betoog van de verzoekers blijkt dat zij de motieven van deze beslissingen kennen en begrijpen. Zij zijn er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt.

Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster en eerste verzoeker op het CGVS werden gehoord en een gesprek werd georganiseerd met tweede verzoeker. Tijdens deze persoonlijke onderhouds en dit gesprek kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers' land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan dus niet worden bijgetreden.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronnd is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat verzoekers geen vervolging of ernstige schade in het verleden vanwege de weigering van tweede

verzoeker om samen met J. die connecties had met leden van Barrio 18 aannemelijk maken en verzoekers de beweemde problemen van eerste verzoeker met de bende MS-13 niet aannemelijk maken gelet op de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen hierover. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET